

Kedves besisek!

Az újság őszi számát olvasgatók épp, ami a régiekhez képest változásokon ment keresztül. Változtattunk egy kicsit a megjelenésén, ha jó ötlettel segítitek a szerkesztőséget, a címét is hamarosan megváltoztatjuk (bővebb infót keress a lapban). A csapat összetétele is változott, bővültünk, és minden évfolyam képviselteti magát a tagok által.

Aktuális eseményeinkről is olvashattok, megtudhatjátok, a kilencedik évfolyam hogyan viselte a megpróbáltatásokat szeptemberben, és szóra bírtuk a tavalyi plaketteseket, megtudtuk, hogy vannak ma. Ha utazni szeretnétek, tippet adunk hová, vagy ha valami újdonságra vágytok, mielőtt a poptenger cukormasszájába belefulladtok, megismerhetitek a Henimetal együttest. Természetesen a sokszínűség sem árt, ajánlom figyelmetekbe az itt-ott felbukkanó verseket, írásokat. Sok fotót is közlünk, fedezzétek fel magatokat rajta!

Célunk az, hogy még többen, több kedvvel olvassátok az újságot, és hogy érezzétek: valóban Nektek, Nekünk készült. Ha pedig igazi Besi újság-függőkké váltatok, a téli lapszámig már tényleg nincs sok hátra.

Sapka, sál, kabát!

A szerkesztőség nevében: Orosz Eleonóra 12.e

Beszélgetés a plakettesekkel

Minden tanévben az arra érdemes tanulók Bessenyei Emlékplakettet vehetnek át a ballagáson, és egy pedagógus is ebben a kitüntetésben részesül. Összeállításunkban a 2009/2010-es tanévi ballagáson emlékplakettel jutalmazott Abonyi Istvánné igazgató-helyettes tanárnővel, Herku Eszterrel, Mészáros Gáborral és Vám Evelin Évával készült beszélgetésünket olvashatjátok.

Megismerni a besist kulturáltságáról!

A 2010-es ballagáson a Bessenyei György Gimnázium nevelőtestülete Abonyi Istvánné igazgatóhelyettes tüntette ki a Bessenyei Emlékplakettel. A díjátadást óriási taps kísérte. Megkerestük Zsuzsa nénit és megkértük, hogy meséljen ezzel és az iskolával kapcsolatos élményeiről.

Mit érzett tanárnő, amikor átvehette ezt a megtisztelő díjat?

Ez a plakett amellel, hogy nagy érték – hiszen ballagásonként egy tanár kaphatja meg – roppant nagy megtiszteltetés is, hiszen minden évben a nevelőtestület szavazza meg, hogy ki részesül benne. Ezzel szakmai elismerést, kollégáim bizalmát nyertem el. Amikor a kisebbik lányom ide járt, szintén kitüntették ezzel a díjjal, ezért különösen fontos ez számomra.

Változott-e bármi azóta, hogy immár felkerült tanárnő fényképe és neve a Bessenyei Emlékplakettet birtokló pedagógusok falára?

Persze, néhány napig élveztem a folyamatos gratulációkat, de a hétfőn kezdődő érettségi vizsgák miatt ugyanolyan izgalommal és lendülettel folytattam a vizsgák megszervezését és lebonyolítását.

Munkája során részesült-e más kitün-

tetésben?

I g e n .
K a p t a m

kitüntetés a tanári munkáért valamint az Ifjúsági mozgalmak támogatásáért is. (Az embert ennyi év alatt utoléri az ilyen dolgok.)

Mi a legkedvesebb élmény, ami a Besihez köti tanárnőt?

Rengeteg besis élményem közül nem tudnék csupán egyet kiemelni. Itt voltam diák, és mindig büszke voltam rá, hogy ebben az iskolában tanulhatok. Számomra besis diáknak lenni minőség volt. Főiskolai tanulmányaim alatt sem tudtam elszakadni a „besitől”, ugyanis Nyíregyházán a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán tanultam tovább.

Észre lehet-e venni egy diákról, hogy besis? És ha igen, akkor miről?

Észre lehet venni, hiszen a besisek kitűnnek. A külső megjelenés utal a belső lélek rendezettségére is. Az utcai járókelők egy beszélgetés-foszlány alapján is meg tudják állapítani, hogy melyik iskolába járhat egy diák. A bessenyeis diákok kulturáltak, fegyelmezettek és érettebbek társaiknál.

Hetente kétszer tetszik találkozni az osztálytársaikkal. Mennyire fontos ez a személyes kapcsolat?

A személyes kapcsolat mindennél többet ér, kialakítása rendkívül fontos. A

személyes beszélgetések, a kapcsolatok elmélyítése által sokkal jobban ki tudjuk fejezni az egymás iránti tiszteletet. Ha személyesen kérek fel valakit, hogy végezzen el egy feladatot, sokkal szívesebben teszi meg, mintha levélben utasítanám. Személyes kapcsolatok által az ember több diákot ismer meg, így én is az 1004 diák közül több százat ismerek. Jó érzés, amikor egy visszatérő tanulót el tudok helyezni: milyen osztályba járt, kikkel, hogyan tanult?...

Mennyit változott a diákság hozzáállása a régebbiekhöz képest?

A mai diákság sokkal tájékozottabb: könyvekből, de sokkal inkább az internetről szerzik az információkat. Több lehetőségük van akár az információszerzésre, mint ahogyan arra is, hogy továbbtanuljanak. Nem hiszem, hogy olyan nagy változás ment volna végbe a mostani és a régebbi besis tanulók között. Talán annyi, hogy a mai diákok sokkal lezserébbek, lazábbak a korábbiakhoz képest.

Az interjúnk végén szeretnénk feltenni pár könnyedebb kérdést.

Mi Zsuzsa néni kedvenc filmje?

A legkedvesebb film számomra a Bűszkeség és Balítélet. Sosem unom meg. Minden évben karácsonyi szünetben újra és újra előkerül, és mindig szívesen, ugyanolyan izgalommal nézzük meg. Mostanában kedvelem az olyan sorozatokat, filmeket, amelyek olyan helyszínen

játszódnak, ahol már jártam, mint például Rómában. Ilyenkor mindig nézem az ismerős helyeket, és alig várom: hátha látok valami egészen újat a városból.

Kedvenc színész vagy színésznő?

Tom Hanks-et nagyon kedvelem, különösen a Da Vinci-kód című filmben. Mostanság olvastam Dan Brown könyveit, és felkeltették az érdeklődésemet. Nagyon tetszett, hogy a főszerepet Tom Hanks játszotta. Színésznők közül Meg Ryan az, akit a Szerlem hálójában című filmben láttam, és szerintem nagyon jól játszott.

Köszönjük szépen a beszélgetést, kívánunk további jó egészséget,

Smajda Anita (12.e)
Krakk Bence (12.e)

Kudarc nélkül nincs siker!

K ü z d e n i tudás, bátor kiállás helyzetek vállalása. Ezekkel a szavakkal jellemezték, mielőtt átvették a Besenyei- emléklapok. A b osztály titkára és egyik fő szervezője voltál. DÖK-ös gazdasági és EU-s diákszemélyiség tag, majd EU-s eseménypályázat nyertese. Hogy maradt idő tanulni, ráadásul jeles eredményeket tudtál elérni, hiszen megkaptad a plakettet.

Eszter:
A legnehezebb feladat talán azt volt, hogy megtaláljam a nekem legmegfelelőbb módszert. Igyekeztem a fontossági sorrendet tartani. Mérlegelni a tantárgyak között. Elsősorban a főtárgyakra koncentráltam, de természetesen igyekeztem mindenből a lehető legjobb eredményt elérni. Főleg 12.-ben és 13.-ban volt nehezebb, mert már a pontokért kellett hajtani, és az órák mellett az előkészítőkre is komolyan kellett készülni. Utolsó éven Vám Evelinnel és Kocsis Emesével délutánonként és hétvégeken egyre többet tanultunk együtt, 'gyártottuk' a töri elmetérképeket, oldottuk a matek példákat, magyaráztuk az összefüggéseket (na és persze közben jókat nevettünk; magunkon és egymáson is). Ez volt talán a leghatékonyabb módszer.

Maradt idő szórakozni, kikapcsolni néha?

Eszter:
Természetesen! Ez mindenkinek jár! Igyekeztem úgy rendezni a dolgomat, kötelezettségeimet, hogy erre mindig legyen időm. Pihenés, szórakozás nélkül nem lehet jó eredményeket elérni. Szükség van arra, hogy néha kikapcsoljunk az agyunkat, a barátainkkal legyünk, hogy

az-
tán újult erővel
láthassunk neki a
soron következő
feladatnak.

*„Egyedül nem
megy...” Kap-
tál segítséget,
támogatást
az iskolától,
osztályodtól?*

Eszter:
Nem akarok
közhelyek-
kel élni,
de az biztos,
hogy ha nincs ilyen szervezői
csapat, baráti kör, osztályfőnök, osz-
tály és diákönkormányzat mellett,
akkor nem tudtam volna ilyen 'siker-
eket' elérni. Egy igazi csapatjáték volt.
De a legtöbb segítséget és támogatást
Evelintől és Zita nénitől kaptam! Már
az elején tudtam, hogy egy ilyen komoly
feladatot egyedül nem lehet végigvinni
és nem is érdemes, mert nem tudod
kivel megosztani a sikereket. Akkor
pedig mi értelme volt az egésznek???

*Gondoltál arra, hogy feladod? Ha igen,
mi segített át egy ilyen periódusodon?*

Eszter:
Kudarc nélkül nincs siker! Természe-
sen voltak negatív hullámaim, és való-
ban sokszor megfordult a fejemben,
hogy feladom. De szerencsére nagyszerű
barátaim vannak, akik a legnehezebb
helyzetekben is mindig mellettem álltak.
A barátok mellett Zita néni volt az, aki
mindig fogta a kezem és tartotta bennem
a lelket. Megtanultam, hogy soha nem
szabad feladni, és hogy mindig van va-
lami, amiért érdemes tovább menni. De

a legtöbb erőt talán
az adta, hogy
tudtam: bízna-
k bennem és kitar-
tanak mellettem.

*Mire vagy a leg-
büszkébb, amit
véghezvittél a
Besi falain belül?*

Eszter:
Nagyon nehéz lenne
bármit is kiemelni,
de ha muszáj, akkor
az az uniós esemé-
nysorozat és a 24 órás
sportnap szervezése.
Hogy miért? Talán mert
ilyen azelőtt még soha
nem volt a Besiben. Valami új, sok
diákot megmozgató, különleges es-
emény szervezésében vehettem részt!

*Volt DÖK-ösként mit jelentett neked
a DÖK? Csak egy plusz feladatnak
tekintetted, vagy annál azért többnek?*

Eszter:
Imádom emberek között lenni, imádom
a nyüzsgést, a pörgést, a szervezést – és
ezt mind megkaptam a DÖK-től. Sok-
kal több volt, mint egy plusz feladat!
Nagyon sok munkával, szervezéssel
járt és ügyesen kellett beosztanom az
időmet, hogy tudjam csinálni a tanulás
mellett! De megtanultam csapatban dol-
gozni, kialakult a kötelességtudatom,
nőtt a felelősség-érzetem, és nem
utolsósorban számos új emberrel is-
merkedtem meg és sok új barátra letem.

*Pillanatnyilag a BGF külkereskedelmi
főiskolai karán tanulsz. Érzed előnyét an-
nak, hogy az iskolánkban töltöttél 5 évet?*

Eszter:
Leginkább a 'túlkoroságnak' érzem
az előnyét. Azt hiszem, komolyab-
ban veszem a főiskolát, mint egy év-
vel korábban tettem volna. A GE-s
képzésen tanultak sokat segítenek
gazdasági franciaórán, hiszen rend-
kívül hasonló a két nyelv szókészlete,
ami egy picit megkönnyíti a dolgomat.

*Milyen érzés volt, mikor meghallot-
tad, hogy te nyerted az elismerést?*

Eszter:
Hihetetlenül furcsa. A legkevésbé
sem számítottam rá! Emese állt mel-
lettem és tőle kérdeztem, hogy: 'Ez
most komoly? Tényleg az én nevemet
mondták?' Nem akartam elhinni! Ter-
mészetesen nagyon boldog voltam
és pityeregtem is egy kicsit. Azt his-
zem, akkor volt teljes a boldogság,
amikor mondták Evelinneknak is a nevét.

Milyen érzés plakettesnek lenni?

Eszter:
Eleinte picit nyomasztónak tartottam,
mert az amúgy is óriási teljesítményk-
ényszer az a duplájára nőtt. Tudtam,
hogy remekelni kell az érettségim,
hogy utólag is bebizonyítsam, megérdemeltem
az elismerést. Összességében azt hiszem
ez sikerült! Természetesen büszke vagyok
rá, hogy én is plakettes diák vagyok. Azt
hiszem, hogy ez a további tanulmányaim-
ban is meghatározó tényező lesz.
Ezentúl is bizonyítani kell és igyekezni,
hogy mindig a lehető legjobb eredmé-
nyeket tudjam elérni. Méltónak kell
maradni a Besenyei Emlékplakethez.

Barta Bálint (11.e)

Rögtön tudtam, mit kell érezni!

*M i l y e n
é r z é s v i s s z a g o n d o l n o d a B e s i r e ?*

Úgy érzem, nagyon jó volt a gimnázium.
Jól éreztem ott magam, rengeteg
kapcsolat épült körülöttem, nagyon
kellemes érzéssel tölt el visszagon-
dolni a szép pillanatokra (többek
között leginkább az Erdélyben, An-
gliában az osztállyal tett közös kirán-
dulásra, a sport meccsekre, sitáborra).

*Jártál-e azóta a suliban, hogy leérettség-
giztél?*

Igen, nemrég látogattam meg a volt
iskolámat, sok ismerős arccal találkoztam.
Beszélgettem Enikő nénivel, a volt
osztályfőnökömmel; Lipéczné Erika
nénivel, és sokakkal találkoztam, akik
nem olyan rég még minden napomat
végigkísérték. Nagyon otthonos volt.

*Mivel érdemelted ki a
plakettet?*

Jó néhány versenyen vettem részt
gimnáziumi éveim alatt. Matematika
versenyeken jártam legtöbbször (mint
pl.: Gordiusz, Ambrózy). Jelentős
eredmény ebben a tantárgyban egy
Gordiusz megyei 6. hely, illetve az
OKTV második fordulója volt szá-
momra. Informatika a másik fő pro-
filom, OKTV-n is részt vettem, illetve
büszkélkedhetem egy megyei 3. hellyel
a SZIKSZI által rendezett informatika-
versenyen. Az országos fizika becslési
versenyt pedig megnyertük csapatban.
Az angol nyelv iránti fogékonyságomat
is próbáltam kamatoztatni megmérete-
téseken, felsőfokú nyelvvizsgát is szer-
eztem már a gimis évek alatt; illetve ezen
tantárgyakból az AJTP által rendezett
versenyeken is rendszeresen részt vettem.
A „Besi-plakettel” kapcsolatban...

igazából
sejtettem, hogy meg-
kaphatom, de arra, hogy emberek százai
előtt sorolják az érdemeimet, majd ki-
hívják, hogy az iskola legrangosabb
kitüntetését adják át, nem lehet igazán
felkészülni. Aztán, amikor meghallottam

a nevem, még nem tudtam, mennyire jó ez.
Hálával köszöntem meg mindent, amit
értem tettek szaktanárim és Csörszné
Enikő néni, és láthattam a hozzátartozóim
arcát, és rögtön tudtam, mit kell éreznem..

Hol tanulsz jelenleg?

A BME mechatronikai mérnök sza-
kán, innen beszélek most veled is.

Köszönöm a beszélgetést, találkozunk
a Besiben is!

Mészáros Klaudia (11. a)

Beszélgetés folytatása Vám Evelin Éva plakettessel

Kik segítették munkádat?

Evelin:
Sokak nevét meg tudnám említeni, de az újságba bele se férne! Elsősorban minden DÖK-tag, a barátaim és persze Zita néni!

Maradt-e idődapihenésre, szórakozásra?

Evelin:
Többé-kevésbé. Voltak olyan bulik, programok, melyeken sajnos nem tudtam részt venni, de ami nem ütközött minden akadályba, azon jelen voltam és én is szórakoztam. Amire akarom, hogy legyen időm, arra van is! Mindig ez járt az eszembe! Lazítani néha tudni kell!!!

Volt-e olyan, hogy kész, vége, ezt te nem bírod tovább? Ha igen, ki és mi segített túljutni ezeken a pontokon?

Evelin:
Persze! Szerintem ez a mondat már sokak szájából elhangzott! Voltak nehéz pillanatok, napok, hetek, de sikerült túljutnom és újra koncentrálnom, visszatérnem önmagamhoz! Örömmel mondhatom, hogy a barátaim mindig mellettem voltak és vannak is mai napig, így mindig segítettek nekem, ha nem találtam a helyes utat.

Mire vagy a legbüszkébb, amit véghezvittél a Besi falain belül?

Evelin:
Semmit sem csináltam egyedül, ezt

szeretném hangsúlyozni, többen álltak mögöttem, és minden

kőkemény csapatmunkáról szólt. Talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy sikerült megvalósítani és elindítani a 24 órás sportnapot. Valamint az EU-s vetélkedőt megszervezni barátnómmal.

Az iskolai diákélet aktív résztvevőjeként és DÖK-ös tagként mit jelentett számodra ez a szervezet? Csak a munkát, esetleg attól többet?

Evelin:
Egyértelműen többet. A DÖK számomra nem csak a munkáról szólt, hanem arról sokkal többről. Nagyon sok barátot szereztem, rengeteg embert ismertem meg a válogatók során. Nem volt könnyű befejezni a DÖK-ösködést, a délutáni szervezkedéseket kihagyni! A munka során közelebb kerültünk egymáshoz és nagyon jó barátok lettünk! A DÖK-tagok életem részét képezték!

Jelenleg Pesten tanulsz BGF kereskedelmi vendéglátóipari és idegenforgalmi karán. Érzed-e valamilyen előnyt vagy hátrányt annak, hogy a Besiben töltötted gimnáziumi éveidet? Szerinted mit jelent besisnek lenni?

Evelin:
Nagyon örülök, hogy feltetted ezt a kérdést! Egyértelműen előnyt érzem annak, hogy a Besiben tölthettem középszintű éveimet! Nemcsak a barátokról van most itt szó, hanem a tanárokról, a Besi épületről, Margó néniről és sok

„Beírta magát” a falak közé

minden másról!
Olyan külön „feeling” az egész Besi, jó visszagondolni a múltat és arra, hogy én is itt tanulhattam. Leginkább arra helyezném a hangsúlyt, hogy a besis osztályok összetartóak, a besis diákok képesek együtt kulturáltan szórakozni! Én ezt éreztem, amikor idejártam! Büszkén kijelenthetem, hogy „Amit a Besi adni tud, az örökre megmarad”.

Milyen érzés volt, mikor meghallottad, hogy te nyerted az elismerést?

Evelin:
Különös. Egyáltalán nem számítottam arra, hogy én is az Emlékplakettek között leszek! Vicces ez az egész, mert Eszterrel épp arról beszélünk ballagás előtt, vajon ki fogja megnyerni! Meglepett, de nagyon örültem neki és nagyon büszke vagyok rá!

Milyen érzés plakettesnek lenni?

Evelin:
Nagyon jó. Olyan érzéssel tölt el ez az egész, mintha beírtam volna magamat a Besi falai közé.

Barta Bálint (11.e)

A matematikában tehetséges, versenyszellemmel rendelkező diákok anyagi elismerése a Besiben

Iskolánk matematika munkaközössége a tehetség-gondozó munka előmozdítása érdekében Vértesy Géza-díj alapítását határozta el. Vértesy Géza intézményünk neves matematika tanára volt, így az ő emlékének méltó megörökítésére is gondoltunk az alapításkor.

Azokat a legjobb diákjainkat szeretnénk évfolyamonként jutalmazni, akik részt vesznek háziversenyünkön, valamint más megyei illetve országos matematika versenyen is megmérettetik magukat.

A díj alapítólevele iskolánk honlapján megtalálható, mely tájékoztatást nyújt a nevezési feltételekről és a pontozás sz-

abályairól. De érdeklődhet minden diákunk a saját szaktanáránál is a feltételek iránt.

A díjat a tavalyi tanév második félévére hirdettük meg először. Az évvárón már eredményt is tudtunk közölni. A győztesek, akik 20000 Ft-tal lettek gazdagabbak, a következő tanulók:

- 9. évf.: Szabó Lóránt Zsolt (jelenleg 10. d)
- 10. évf.: Csüllög Dóra (jelenleg 11. d)
- 11. évf.: Csépké Ivett (jelenleg 12. d)
- 12. évf.: Artner Réka Zsófia (már végzett)

A versenyt az idei tanévben is meghirdettük. Egy félév három fordulóból áll, melynek első feladatsorát már beküldhették a résztvevők. Várunk további jelentkezőket, folyamatosan be lehet kapcsolódni a munkába. Itt a lehetőség anyagi helyzetted javítására! Nyerd el Te az idei 20000 Ft-os fődíjat!

Makláriné Gubik Anna
a matematika munkaközösség vezetője

DUE-díjas tanulónkról

Buda Villó 12. e osztályos tanuló második alkalommal nyert díjat a Diákújságírók Országos Egyesülete pályázatán, tavaly Az év diákújságírója 2., idén 3. helyezette lett. A zsűri a következő értékeléssel élt: Villó átgondolt, gondosan felépített cikkeivel, lényeglátásával és szórakoztatóan csipős stílusával érdemelte ki a dobogós helyet. Egyik pályadíjas szövegét itt olvashatjátok. Jó szórakozást!

Mert te megérdemled!

Varázsbalzsam az 5,4-szer erősebb és 12,5-szer fényesebb hajért... Mert neked jár! Csókálló rizs, mert te megérdemled! Korunk – talán nem véletlenül a gazdasági világválság szélén táncoló – fogyasztói társadalmában mindennaposak az ilyesféle reklámok.

Eleinte még felkapjuk a fejünket, később már csak cinkos mosollyal bólogatunk –, végül azonban magunk is elhisszük, hogy mindez valóban jár nekünk.

Jár a fényes és erős haj, jár a nullakalóriás szuper csokoládé a csodás alakért, jár a szupererős műfogsorrasztó a széles mosolyért –, mert a nagy megérdemli.

Nincs is ezzel semmi baj: járjon a jólét! (Bár földünk hatmilliárd lakójából kétmilliárd mindennap kifejezetten éheznek, másik kétmilliárdnak pedig nem jut megfelelő és mindenképp elegendő táplálék...) Nincs is ezzel semmi baj: járjon a kényelem! (Bár tőlünk alig párezer kilométerre tízeves gyermekek milliói görnyednek napi tíz órában a környéktelenül siető futószalagok fölé: épp most varrják a mi olcsó vászoncipőinket, nyári pólóinkat...) Egyetérték: járjon a szépség! (Bár milliárdnyi embertársunknak nem szép ruhára: rongyokra sem futja. Drága ráncalanító krémek helyett az ő arcukat legfeljebb a nyomorban is boldog mosoly teszi széppé, mint az angyalokét...) Szó se róla: járjon az egészség! (Bár kontinensnyi területeken nincs még egészséges ivóvíz sem, és fertőzések pusztítanak.) Egy szavam sincs ellene: járjon az örök..., na jó, legalább a hosszú élet! Mert megérdemeljük.

Igaz, beszennyeztük élő vizeinket, savas esővel pusztítjuk erdeinket, kiszigereljük termőföldjeinket, szitává lyuggatjuk fejünk fölött az óvó ózonpajzsot... Az emberek 10-12 órát dolgoznak –, ki azért, hogy éhen ne haljon, ki azért, hogy nehogymár a szomszédnak legyen nagyobb terepjárója... Gyökerestől forgattuk fel évezredek értékrendünket: szerénység és megalapozott tudás helyett sokszor a tükör előtt gyakorolt magabiztosság (meg tudom csinálni, jobb vagyok, mint te, nekem jár a meló!) lendít előre a pályánkon. Társadalmi szolidaritás helyett pedig az önérvényesítés vált bűvös varázsszóvá.

Mert nekünk jár, hogy jól érezzük magunkat, mert mi megérdemeljük.

Iskoláink többsége már-már versenystállóhoz hasonlatos: se jobbra se balra nem nézünk, általános iskolás korunktól a majdani egyetemi felvételhez szükséges tárgyakat tanuljuk iskolai és különórákon. De lehet azt tíz tizenöt éves korban tudni, hogy majd orvos leszek, így semmi szükségem nem lesz a történelem ismeretére? Vagy hogy mérnökként vígan élek majd anélkül, hogy Füst Milánt ismerném? És egyáltalán: igaz ez? Felnőttként aztán az emberek taposnak és könyökölnek egy jobb állásért, annak megtartásáért, előrelépésért. Történetünk előre, csak, hogy a médiából ismert tökéletes valaki váljon belőlünk.

Tönkretettük környezetünket, végül társadalmi kapcsolatrendszerünket is torz karikatúrává gyúrjuk. Nem csoda, ha ilyen körülmények közt nagyságrendekkel több szorongást, kudarcot, feszültséget, szomorúságot „vásárolunk meg” magunknak, mint az elmúlt korok embere.

A modern idők orvostudománya szerencsére képes már mindezeket hatékonyan kezelni. „Forduljon szakemberhez, mert van segítség!” –; tudományos ismeretterjesztő műsorokból, a bulvársajtóból, de talán még a vízcsapból is ez csurog.

Mert a mai embernek jár, hogy ne gyötörje meg a gyász, ne viselje meg a jogos aggodalom, a bizonytalan jelentőtől és a még bizonytalanabb jövőtől való szorongás!

Mert neki jár a boldogság! (?)

Az éhezőknek és elnyomottaknak pedig csak a jobb holnapba, jobb korba vetett hit marad, a remény. Mert jár nekik, mert ők tényleg megérdemlik!

Gólyatábor a Balaton partján

Az idei Arany-programos balatoni gólyatábor szokás szerint augusztus közepén volt. Az utazáshoz hagyományosan nagyon korán keltünk, ám kiderült: „nagy örömeinkre” cirka másfél órát késett a vonatunk. Ráadásul a mintegy 8 órás úton még nagyon unatkoztunk, de legalább közben csodás tájakat csodálhattunk.

Miután megérkeztünk és elfoglaltuk a szállásunkat, a tábornyitó ünnepségen vettünk részt. Ezt a hosszú napot táncház zárta. Másnap délelőtt kézműves foglalkozás következett: többek között megtanultunk fonalbabát készíteni. Ezt követően a Balaton-partján ismerkedtünk meg egymással. Ebéd után hajóval Tihanyba utaztunk, ahol megcsodáltuk a híres-neves apátságot. Az esti program mozizás volt, ahol a Sacra korona című történelmi filmet néztük meg. Szerda reggel elmentünk a zánkai kalandparkba, itt izgalmas és veszélyes akadálypályákon tettük próbára ügyességünket és bátorságunkat.

Délután megmártóztunk a Balatonban. A szó legszorosabb értelmében mártózásról volt szó, ugyanis a víz meglehetősen hideg volt. Este a Graff E.T.-ben szórakoztunk. Csütörtök a sport, a mozgás napja volt. A fiúk a fociban negyedik lettek, míg a lányok nem adták alább: a dobogó legfelső fokára állhattak. A kosárlabdában már kevésbé voltunk szerencsések, de azért igyekeztünk minden erőnket beleadni. A kerékpáros ügyességi versenyen viszont Dankai László Ádám az előkelő ötödik helyezést érte el. A sportnapot karaoke-est zárta, amin Farkas Gergő a 3. helyezést „énekelt ki” magának.

Az utolsó előtti napon az augusztus 20-ai programokon vettünk részt a Balaton partján, ahol fergeteges hangulatú koncerteket tartottak. Az estére tűzijátékkal tették fel a koronát a szervezők, ám szombaton sajnos véget ért a tábor, és haza kellett utazni.

De az emlékek és élmények is velünk jöttek, ahogy az a fotókon is jól látható...

A gólyák (rém)álma

Mint minden gólya, mi is izgatottan vártuk, milyen feladatokkal és öltözékekkel lepnek meg az idősebbek, ami minden évben hagyomány az iskolánkban. Ez a hét, a gólyahét rémálomunk volt, mégis túléltük, sőt még élveztük is. A gólyahét része a Besi-túra is. Ez a nap hatalmas szerepet tölt be az osztályok összekovácsolásában, az iskolánk névadójának életét és állomásait is megismerhetjük. Az újoncok megkoszorúzzák a Besenyei-szobrot a gimnázium parkjában, ezzel tisztelegve iskolánk névadója előtt. Ezután minden osztály külön busszal indulhatott neki az útnak. Tiszabercelen Besenyei szülőházát, Nyíregyházán a síremlékét koszorúztuk meg. Következő megállónk a Debreceni Egyetem volt. A gyönyörű szökőkút előtt pózolgattunk és szórakoztunk. Az egyetem körbenézésére kapott szabad óra nemsokára letelt. A végállomásunk Bakonszeg volt, ahol Besenyei elzárva élt a világtól. Nagyszerűen éreztük magunkat, így a hazaút is hamar eltelt a jó hangulatnak köszönhetően. Akik nem ismerték egymást, barátokként váltak el. Ez volt a gólyahét első eseménye. Másnap a reggeli ébresztő a rúzzsal megjelölés volt. A tükörbe nézve szembesültünk magunkkal, így már nem voltunk meglepődve, ha valaki nevetve ment el mellettünk. Első óra előtt megkaptuk vicces ruhánkat. Mi C-sek ágyneműhuzatban járkáltunk, érdekes látványt nyújtva ezzel. De még ez sem volt elég az idősebbeknek... Hogy meg ne fázzon a „kis” fejünk, térszűrőt biztosítottak számunkra. Tanáraink megpróbálták fegyelmezett órákat tartani, de amikor ránk néztek, nevetés tört ki az óra közepén. Mikor a végzősök névsorokat kértek tőlünk, legelőször ellenkeztünk, de rájöttünk, hogy kötelességünk teljesíteni a követelésüket. Alig vártuk, hogy elkezdődjön a gólyaavatató ünnepség. Délután letettük hivatalos eskünket, és becsületesen teljesítettük a ránk szabott feladatokat. Bár nem mi nyertünk, büszkék voltunk magunkra. Ezentúl ünnepélyesen is kimondhatjuk: besisek vagyunk!

Baksa Mária
9.c

Hogy egyetlen kilencedikes se feledje, íme a gólyaeskü:

Én, mint pihés besis gólya,
 esküszöm az élősóra,
 benne leszek minden jóban.
 Főzök, mosok, takarítok,
 A sasoknak puskát írok,
 E fészek falaira tollal, csőrrel mindig
 vigyázok!
 Elveimet feladom,
 S most az egyszer fogadom,
 Fészkem lakóival barátságban élek,
 És Margó néni érdekében
 A büfébe gyakran lenézek!
 Társaim szájából az ételt el nem lopom – SÖT! –
 A negyedikeseket hetente szendviccsel, cukorkával, cappuccinóval
 kínálom,
 S helyemet az ebédsorban örömmel felajánlom!
 Ígérem, hogy a sört soha nem iszom melegen,
 hogy dolgozathoz soha nem lesz elegendő,
 s max. a házit nem oldom meg rendesen!
 Ígérem, hogy tankönyveim többnyire kímélem,
 igazamat jó előre kikérem,
 tanárait – ha hallják – dicsérem!
 Itt és most ünnepélyesen esküt teszek,
 hogy igazhitű, BESIS leszek,
 hogy sulis időben buliba nem megyek,
 hogy szakmai dolgokban a tanárnak nem hiszek.
 Esküszöm, hogy a menzakeresztet imádom majd,
 S egy konyhas néni sem hozok szívbajt!
 Kajajegyem mindig nálam,
 Sosem eszem illegálban!
 S ha esküm megszegném,
 Büntetésem vállalom én,
 Mindezt önként s dalolva persze,
 Különben legyen belőlem BÉKALENCSE!
 Isten engem úgy segítjen!

Nemzetközi Öltözz Ki Nap

Az ötlet a sokak által ismert How I Met Your Mother című amerikai sorozatból ered, amelyben a Barney Stinson nevű szereplőt rendszerint öltönyben lehet látni. Valójában az ötletet a Facebook nevű közösségi oldalon találtam és reméltem, hogy ezzel az ötlettel sokan egyetértenek, sokaknak megtetszik, és sokan öltönyt vesznek legalább erre az egy napra. Remélem, a jövőben tudunk még hasonló programot szervezni, és több elegáns ruhát látunk egy-egy szórakozóhelyen iskolában.

Az iskolánkban megközelítőleg 100 ember „öltözött ki” tanárt, diákot beleértve. Ez a teljesítmény elég szép, hisz nem sok közösséget láttam a Facebookon, akik nálunk többen lettek volna – öltönyben, elegánsan egyszerre, csak úgy, egy iskolai napon.

A szervezők nevében: Nyakó Balázs 11.d

Borusné Miskolczi Marianna, a 12. osztály osztályfőnöke ünnepi szalagavató beszéde

Kedves végzős Diákok, kedves Szülők, búcsúztató
Osztályfőnökök, Kollégáim!

A 2010-11-es tanév talán legmeghatóbb eseményéhez érkeztünk, a szalagavatóhoz. A ballagás, bár szintén kiemelt fontosságú, már más tartalommal bír, más érzelmek kísérik, hisz megelőzi a tanulmányi pontokat jelentő év végi jegyek lezárása és már ott van bennünk a hétfőn kezdődő írásbeli érettségik izgalma.

A mai este egyrészt a meghatódottságé, a pillanaté, amikor megállunk kicsit és visszatekintünk az elmúlt három évre, emlékezünk, mérlegelünk, másrészt a gondtalan öröme, a felszabadultságé.

Izgalmat itt legfeljebb a tánclépések, a műsorszámok tökéletes kivitelezése jelent. Most még nem nyomasztanak az önmagatok és mások által támasztott elvárások, a 'mi lesz, ha elrontom és nem vesznek fel' kérdése.

Itt még lehet hibázni. Akik most nézünk benneteket és nézzük majd a színvonalas produkciókat, mi tagadás, elfogultak vagyunk, hisz szeretünk benneteket. Ha hibáztok, most észre sem vesszük.

Ezért ne izguljatok, élvezzétek, hogy most ti vagytok reflektorfényben! Élveztétek a heteken át tartó, közösséget formáló, erősítő munka eredményét, örüljétek, hogy együtt lehettek!

Mivel a szalagavató időpontja a tanév elejére került, nincs is ok arra, hogy ma este szomorkodjunk, keseregjünk az elválás miatt. Gondoljatok arra, még egy teljes év áll előttetek, egy teljes évet tölthettek együtt. Használjátok ki! Beszéljétek azzal, akivel eddig keveset beszéltek, figyeljétek egymásra, segítsétek egymást! Most még nem tudjátok, de később ti is úgy fogjátok érezni, az a négy illetve öt év a legmeghatározóbb egy ember életében, amit a középiskolában tölt el.

A tinédzserkor legviharosabb esztendei ezek, a felnőtté válás, a saját út, saját értékek keresésének időszaka.

Amikor kilencedikesként bekerültök a gimnáziumba, még bizonytalan kölyökgolyókat avatnak a nagyok. Az épület időnként beláthatatlan labirintusnak tűnik, ahol lehetetlen küldetésnek bizonyul az első napokban odatalálni a megfelelő nyelvórára. Aztán telik az idő, a tizedik osztály kritikus, valahogy a tanulás sem megy (ezt a statisztikai kimutatások évről évre megerősítik), majd a formálódó továbbtanulási irány lassan mederbe tereli a mindennapokat.

De ne feledkezzünk meg a kapcsolatokból adódó nehézségekről sem, barátságok, szerelmek szövődnek, majd szakadnak meg. Ez nem könnyű időszak. Tudjuk és megértjük.

De ezek azok az évek, amikor kialakul az értelmi és érzelmi értékrendetek, a világról alkotott képek, amikor felnőtté váltok. Ezen évek örömei és kudarcai azok, amelyek formálják jelleme-teteket.

A hit, az akarat az, ami erőt ad, ami lehetőségeket teremt, ami átsegít a nehézségeken. A tinédzserkor a lehetőségek, próbálkozások, vállalkozások kora. Használjátok ki, hisz lassan felnőtté váltok!

Kedves Szülők!

Bizonyára mindannyiuk fejében felöltik a gondolat, hogy a család mérföldkőhöz érkezett. Néhány hónap és a gyerek kiköltözik a családi otthonból, elkezd saját életét, mintha elveszítenénk.

Igen, ez egy fontos állomás, ahogy oly sok más esemény is gyermekünk életében.

Eszünkbe jut az első mosoly, amivel megajándékozott bennünket, az első szó, amit kimondott, az első lépések, amelyeket megtett, a szívét tépő percek, amikor ott kellett hagyni első alkalommal az óvodában, az általános iskolai ballagása. De akkor még gyerek volt, velünk volt és velünk maradt. Most lassan elszakad tőlünk, és ez szomorúsággal tölt el bennünket.

De ne felejtsek el, szülőnek lenni egy életre szóló hivatás. Gyermekünknek mindig szüksége lesz ránk, legyen bármilyen messze tőlünk. Akkor is, ha öröm éri, hogy megoszthassa velünk és akkor is, ha bánata van, hogy segítsünk.

Kedves Diákok!

Remélem, ha évek múltán vissza fogtok tekinteni a gimnáziumi évekre, úgy fogjátok érezni, kellő tudással vértéztünk fel benneteket, és olyan helyen voltatok, ahol mindig volt kihez fordulni, ha szükségetek volt rá, ahol jó volt lenni.

Őrizzétek meg a besis kapcsolatokat! Nagyon jó érzés besisekkel találkozni évek múltán egyetemen, munkahelyen vagy bárhol a világban. Valami titkos szál összeköt. Legyetek büszkék erre! Kérjétek egymástól segítséget és adjatok, ha ti lesztek olyan helyzetben.

Az évek során bizonyára sokan megfordultatok a 12.e osztály tantermében, és feltűnt, hogy egy angol nyelvű idézet található a tábla felett. Talán próbáltátok fordítani és értelmezni a mondatot. A szerzője, Henry Ford az amerikai autógyártás úttörője. Bár a gondolat a 19. század végén, a második ipari forradalom idején fogant, örökérvényű. Az angol-szász kultúra ereje, sikere is talán ebben gyökerezik, és talán ez az, amit kétkedés nélkül meg kell tőlük tanulnunk. Merni kell álmodni és merni kell rálépni arra az útra, ami az álmodunk megvalósulásához vezet. Ebben a legfontosabb a hit, az önmagunkba vetett hit. Az, hogy képesek vagyunk rá és meg tudjuk tenni.

Néha csak ennyi hiányzik. A legfontosabb. És ha nem hiszünk magunkban, akkor hogy is sikerülhetne?

Így szól az idézet:

„Akár azt hiszed, hogy képes vagy rá,
akár azt, hogy nem,
Mindkét esetben igazad van”.

Ezt szeretném útravalóul adni nektek.
Ne felejtsetek el a szavakat, az üzenetét!

Ismét eljött a szalagavató napja

Izgalom, feszült várakozás, izzadó tenyerek... és elsötétül a színpad... széthúzódnak a függönyök. Ezzel a pillanattal elkezdődött az idei tanév szalagavatója. Az ünnepséget idén is a végzős évfolyam keringője nyitotta, amely hatalmas sikert aratott. Minden szülő, nagyszülő, diák izgalommal várta az osztályok műsorát. Néhány osztály profikra bízva a feladatot tánctanárt fogadott, újabb néhány osztály pedig rendelkezett akkora önbizalommal, hogy maguk készítették a koreográfiát. Valamennyi műsor ötletes, mozgalmas és nevetető volt. És hogy miből is álltak ezek a műsorok? Íme, egy kis ízelítő: a 13. a-val Kubába utazhattak a vendégek, betekintheztünk

a kétféle jövőképbé, amelyet elképzelték, valamint belehall-

gathattak osztályfőnökük nem túl boldog, de annál humorosabb gondolataiba.

A 13. b a Besi Múzeumba kalauzolt minket, ahol a régi besis idők emlékeivel, személyeivel találkozhattunk, és fergeteges táncjelenetek közepette meghallgathattuk a viaszbabuk vágyait.

A 12. c osztály tanulói elutaztak Törökországba és megvívták a harcot a török szultán háremével, és miután győztesként kerültek ki a viadalról, a szultán teljesítette leghőbb kívánságukat: mindannyiuknak sikeres lett az érettségi.

A 12. d-sekkel egy játékbolt polcain találkozhattunk, és mi alatt egy család bevásárlásának lehetünk szemtanúi, megtud-

hattuk, hogy a katonababák egyáltalán nem bírják Kent, és azt is, hogy milyen jól zenélnek a műanyag figurák.

A 12. e osztály műsorában a kicsi Norbi tébolyog „Csudaországba”, ahol útjába akad az izzasztókamra, azaz a tornaterem, a 3. emeleti fiúmosdó, valamint tanúja lehet az osztály srácainak a Pimp My Ride-szerű autó-átalakításának és a süket énektanár, Ludwig bácsi ügyefogyott tanórájának. A

12. f osztály Aladdinja és Jázminja hármat kívánhatott Jin Beamtól, aki kissé félreértve Aladdin kívánságát – miszerint balettos testalkatú lányokat szeretne, akik úgy gondolkodnak, mint ő – a Hattyúk tavára balettozó f-es fiúkat hozott neki.

A 12. g-sek felszállva a „Koncz-expressz”-re megmutatták nekünk, hogy hogyan

zajlott a szalagavató műsorra való felkészülés, és valljuk be, a közönség nagyon örült neki, hogy nem a disznóölés mellett döntöttek, így tanúi lehetünk egy vibráló, táncos előadásnak. A műsorokat minden alkalommal búcsúdallal zárta, melyek között találhattunk Roy és Ádám-balladát, Nox számot és Megasztár búcsúdalt egyaránt. Meglehetősen erősnek kellett ahhoz lenni, hogy egy-egy dal hallatán ne gyűljön könny a közönség szemében.

A szalagavatót idén is bál zárta, ahol a végzősök, tanáraik, valamint meghívott vendégeik hajnalig mulathattak. Jövőre újra, ugyanitt, de már mi.

Palcsik Petra 11.e

Egy dolgozatírás és az azután hangjai

A természetes alapzaj mintha más lenne. Most feszültebb, pedig nem történik semmi, csak dolgozatot írunk. A zúgásba a csengő élesen vág közbe, és szinte felszólít, hogy hallgassuk. Fa és fém nyikorgása, mindenki a helyén. Várunk.

A feszült alapzsongás most is hallatszik.

Zár jellegzetes kattanása. A máskor megszokott léptek most mintha nehezebbek lennének. Ismét fém és fapadló zavaró, de már megszokott zaja. Jelentés alatt csend, és már mindenki felkészült. Leülünk. Lapok érdekes tompa susogása. Tollak kattannak.

Finom sercegést hallani. Fém- és fanyikorgás. Műkörmök kopogása, sóhajok, hol örömteli, hol fáradt, hol kétségbeesett. Halk mormogás. Nem lehet érteni. És írunk. A tanár feláll. Kemény talp, tompa kopogása. Néha egy kis csikorgás. És persze sercegés. Mindig hallani.

Az érdekes hangjátékot a csengő fényes – talán túl fényes hangja töri meg. Egy utolsó nagy sóhaj. Papír suhogása, nyikorgás, cipőkopogás, ajtó kattanása és vége.

Ismét egy új óra, és a hangok nem változnak.

A „zaj” most sokkal nyugodtabb, felszabadultabb. Ha figyelünk is, csak egy-két félmondatot lehet érteni a sok közül. El- emeznek, kritizálnak, mesélnek, nevetnek... A fém és fa most gyakrabban és élesebben csattan, a zár kattanása most senkit se érdekel. Feltörő nevetések. Egyesek háziért kiáltanak. Kis csapatok alakulnak, a téma egyezik. Az egész osztály, mint egy nagy rendezetlen beszédhalmaz, de akad néhány közös rész. A finom zajok elvesznek a sokaságban.

A folyosó is zsong. Az osztálytól hangosabban, erőteljesebben. A zárok most is csapódnak. Itt most nincsenek sóhajok, serce- gések. Egy nagy összhangzat minden.

Csengő szól megint. Nem valami ezüstcsengettyű. Durva, kemény fémcsengő, és most is felszólít.

Barta Bálint
11.e

Párizsban tavasszal kinyílik a szerelem,

A huncut szél megpörgeti a tetők szélkakasait,
Majd az utcákon sétáló lányok szoknyáját;
És gondosan ügyel rá, hogy Párizs legszebb negyedeibe belátogasson.

(Yves Montand: A Paris című szonója után szabadon)

A fények városa.

A szerelem városa.

A divat fővárosa.

A kultúra fővárosa.

Európa fővárosa.

Ámulatba ejtő könnyedsége, lazasága, eleganciája, európaisága! Életre szóló élmény megtapasztalni varázslatos hangulatát! Szerelem első látásra, mely egy életre szól! Csodálatos épületei ismerősként kacsintanak rád. A Notre Dame tornyai, a Sacré Coeur kupolája, a Musée d'Orsay órája, az „Öreg Hölgy” karcsú sziluettje, a Champs Elysées elegáns sugárútja, a Diadalív lenyűgöző kivilágítása, a Concorde tér Obéliszkje, a Louvre üvegpiramisa, a Luxemburg-kert mesébe illő parkja, a Saint Sulpice rózsavonala, a Boul' Mich', ahová beszkölt az ősz Ady idejében, a Défense betonrengetege... Utcai zenészek, Szajna parti könyvtárosok és régiségkereskedők, illatos kávék, ropogós croissant-ok, baguette -tornyok, sehol máshol ilyen jó nincs fagyaltok...

Mindez RÁD is vár áprilisban, hogy TE is fölfedezd! És ha velem tartasz, bizonyára TE is PÁRIZS szerelmese leszel!

Jelentkezés Háló Zita tanárnőnél november 19-ig.

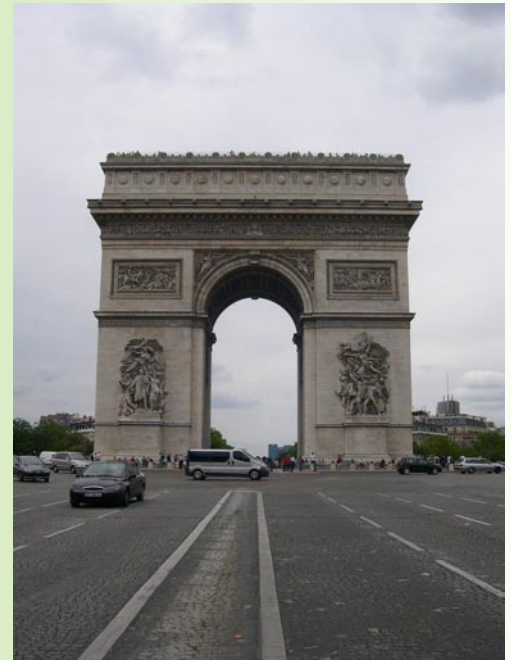

PÁRIZSI VÁROSLÁTOGATÁS

Elhelyezés: 5 ÉJ Premiere Classe típusú hotelek 3 ágyas szobáiban
Ellátás: reggeli (félpanzió megoldható)
Utazás: Scania Irizar autóbusszal (dvd, büfé)
Időpont: 2011. április 16 – 21.

Tervezet:

1. nap: Hajnaltól folyamatos utazás, rövid pihenőkkel. Tranzitszállás Strasbourgban.
 2. nap: Strasbourg - gyalogos városnézés. Katedrális, Gutenberg tér, Petite France. Irány Párizs Érkezés a francia fővárosba: Montmartre, Sacré Coeur, Place du Tertre. Szállás.
 3. nap: Városnézés: Défense. Grande Arche tetejéről letekintés (F)(6€) Irány Champs Élysées, Diadalív (egy szakaszon át gyalog, majd beszállás a Petit Palais-nál. Előtte III. Sándor híd). Tovább Opera, La Fayette (kiszállás 1 órára) Vendome tér, Louvre. Tárlatvezetés a Louvre-ban (F) (10€) Séta a Tuillériák kertjében a Concorde térig. A napot a Notre Dame környékén folytatnánk. Cité, Notre Dame, Conciergerie, Sainte Chapelle. Szabadidő.
 4. nap: Boulevard St Michel, Sorbonne, Luxembourg-kert, Saint-Sulpice templom a rózsavonallal, Panthéon, Napoleon sírja, Rodin múzeum,. Les Halles. Hotel de Ville, Beauborg a szökőkúttal. Hajózás a Szajrán (8 €/fő) Este: Eiffel- torony (10 €/ fő, 2. szint)
 - 5.nap: Musée d'Orsay, majd indulás Reimsbe. Az egykori királyi koronázó templom megtekintése, a helyi Carrefour-ban. Utazás tovább. Tranzitszállás.
 - 6.nap: Érkezés Kisvárdára az esti órákban.
- Részvételi díj: 86.000,-Ft / fő. **RÉSZLETFIZETÉS LEHETSÉGES!**
ELŐLEG: 20000Ft, HATÁRIDŐ: NOV. 19.
Az állami múzeumok 18 éves korig ingyenesek.

Múzeumi belépők felnőtteknek:

Napoleon sírja 10 € /fő, Louvre: 10 € / fő, Rodin 10 € / fő

Étkezés: a belvárosban a FLUNCH hálózatban mindig lehet friss és változatos ételeket fogyasztani. Az alapmenü ára: 6.9€ / fő.

NÉZD MEG TE IS A PÁRIZSI BEMUTATÓT : ITT

Készítette: Barta Péter 11.e

Széchenyi nyomdokában

Április közepén különleges élményben volt részünk: 3 napot tölthettünk Sopronban az Országos Széchenyi Kör által szervezett „Széchenyi István és kora” művelődéstörténeti vetélkedő országos fordulóján.

A versenyt természetesen több forduló előzte meg, előbb két internetes, majd egy regionális döntő. Ezeket az „akadályokat” leküzdve juthatott el négyfős csapatunk **Virga Gizella tanárnő** felkészítésével és kíséretével Sopronba. A csapat tagjai: **Rétfalvi Attila** (11. d) **Balla Bettina**, **Gyüre Aliz** és **Pintér Bence** (12. d).

Ez a verseny komoly felkészülést kívánt, de az együtt és Széchenyivel töltött idő közelebb hozott minket egymáshoz, a korhoz és a korabeli nagy történelmi személyekhez is, akiknek hatása napjainkban is érzékelhető. Pár szó a versenyről:

Pénteken délután érkeztünk Sopronba hosszú utazás után, de a város klasszikus szépsége és látnivalói kárpótolta mindenért. Miután bejártuk a belváros hangulatos utcáskáit és felfedeztük a szebbnél szebb épületeket, a szervezők Nagycenkre vittek minket, hogy ott egy ünnepélyes megnyitó után vacsorával és néptáncbemutatóval kedveskedjenek nekünk. A fáradtság sem gátolt bennünket, s így

beálltunk a táncházba, majd visszatértünk a Széchenyi István Gimnázium kollégiumába, a szállásunkra.

A szombat is igen eseménydúsán telt, hiszen ez volt a verseny napja. Dél előtt kirándulni vittek minket Nagycenkre, gróf Széchenyi István kastélyába, valamint a Széchenyi-mauzóleumba. A nap koszorúzással kezdődött a nagycenki Széchenyi-szobor előtt, tehát valószínűleg még most is ott pihen a Bessenyei György Gimnázium koszorúja a legnagyobb magyar szobrának talapzatánál. Értékes információkkal és felemelő élményekkel gazdagodtunk, hiszen ott, akkor, élőben is láthattuk azokat az épületeket, amelyeket eddig csak képen, nem beszélve a 49 Széchenyi, köztük gróf Széchenyi István sírjáról. A mauzóleum mind kívülről, mind belülről méltó emlékhelye a nemes családnak, s mi is elhelyeztünk egy szál virágot a kriptában, így leróttuk kegyeletünket a család előtt. A kastély parkjában sétálva megragadott bennünket a kor szelleme, s a múzeumban végigkövetve a gróf életművét igazán átérezhettük azt, amiről hetekig, hónapokig csak tanultunk. Ez után a kirándulás után került sor a vetélkedőre a 8 csapat között. Az egész versenynek egy

kaszinó jelleget kölcsönöztek a díszlettel, a feladatokkal, valamint a lóversenyes eredményjelzővel. Voltak képzőművészeti kérdések, villámkérdések, dominójáték, zenefelismerés, s amiben csapatunk külön dicséretet is kapott: könyvbemutató és vita is. A feladatok tehát igen sokrétűek voltak, a zsűri szakszerű értékeléséből pedig sokat tanulhattunk. A 3 órán át tartó megméretés után a Széchenyi István Gimnázium könnyed műsora szórakoztatott minket, majd egy bőséges vacsora és egy fecskeavató után tiszteletbeli Széchenyis diákokká avattak. A verseny fáradalmait részben kipihelve vágtunk neki másnap egy Sopron környéki kirándulásnak. Sopronpusztán, a páneurópai piknik helyén és a fertőrákosi kőfejtőnél szintén történelmi pillanatok nyomában jártunk, a Fertő-tó és a balfi temető pedig ugyancsak életre szóló élményekkel ajándékozott meg minket. Visszatérve a nagycenki kastély hátsó udvarára megkezdődött az

ünnepélyes eredményhirdetés. Csapatunk a negyedik helyezést kapta, s ezzel együtt egy prágai utazást, könyvet és édesség-somagot nyertünk. Élményekkel és ajándékokkal gazdagodva tettük meg a 7 órás utat hazafelé.

Széchenyi mára többet jelent számunkra egy történelmi személynél. Virga Gizella tanárnő célirányos és logikára építő felkészítésének köszönhetően részünké vált. Eszméit, mai napig érvényes gondolatait magunkban hordozzuk, kicsit úgy érezzük, általa mi is jobb emberré lettünk. Mára a legnagyobb magyar számunkra azt a Széchenyi Istvánt jelenti, akinek életművét ismerjük, tiszteljük, értjük és szeretjük. Örökségét őrizzük és továbbadjuk. Sok mindent tanultunk, s rengeteg élménnyel gazdagodtunk igazi Széchenyi-rajongóvá válva. Ezt jelentette nekünk a felkészülés, a verseny, Sopron és a Széchenyi halálának 150. évfordulójára való emlékezés. Mi így adóztunk a „legnagyobb magyar” emlékének.

Balla Bettina 12. d

Kedves kreatív besis diákok!

Ha elég készletet és bátorságot érzel magadban, hogy valami maradandót alkoss, itt a megfelelő alkalom! Adj te új nevet a Bessenyei újságjának! Vicces, ötletes, jól hangzó címeket várunk e-mailben (az istvan.labas@gmail.com címre). A nyertes diák neve minden lapszám végén megjelenik majd, az újság névadójaként.

Hős Eiyu szárnya

Angyal szárnyak árnyékában
a nap pirkadmánya tájékában
hős Eiyu szárnya
akár a gyenge nap sugára

Ázsiai vágású szemed
vajon merre mered?
Üveges kék szemek
hosszan elmerednek

Szomorú mosollyal tekint a mezőre
fájós szívvel indul előre

Útja mögött a halott természet
mit az ember tett, merészen
fénybe borul, feléled
de Eiyu...Eiyu csak lépked

Nem tudott segíteni
nem tudott megfelelni
Egy jó emberi gesztus,
szó, érzés, mely súly

Nem kapott semmit..
nem hagy itt senkit..
Isten szólítja, ő ezt érzi
és boldogan igényli

A Főnixek is távol,
hiába Ő mellette pártolt..
Úgy voltak, mint a testvérek
hiába két külön természet

A kép, mit lát, egyre távol
mindent megért, de el nem árul..

Az elmúlt hetek legjobb pillanatai

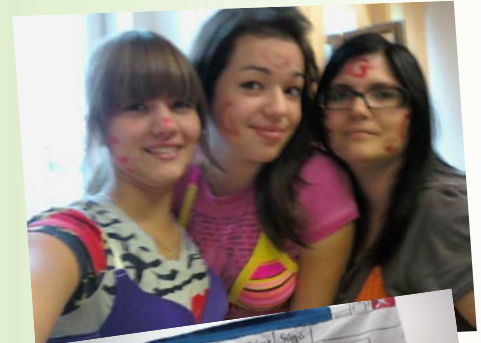
A 9.f nevében szeretnék megemlíteni néhány velünk történt dolgot. Azért csak néhányat, mert együtt vagyunk másfél hónapja, és máris egy egész napot tudnánk mesélni élményeinkről. 33-an kezdtük, majd egy tanulóval kiegészülve, most 34-en vagyunk. Osztályfőnökünk Balogh Ida tanárnő, akit mindannyian nagyon kedvelünk. Amit illő tudni, hogy a szórakozottság és bolondozás fő tulajdonságunk, ezek segítenek

mindenkinek elfelejteni azt, hogy egyszer-egyszer unalmasabbnál unalmasabb, vagy (kivétel bár, de) élvezetesebbnél élvezetesebb órákon ülünk.

Elég sok programon vettünk már részt, hol az egész osztály, hol csak egy része. Egyik mindenkit érintő volt a „besitúra”.

Az ismert útiterv teljesítése mellett a nap nagy részében utaztunk, mégis nagyon élveztük a kirándulást, azt, hogy megismerhettük hol és miképpen élt iskolánk névadója.

A másik, amiről érdemes még beszélni, az a golyaavató, melyen második helyezést értünk el. Nagy készülődés, sürgés-forgás előzte meg a délutáni programot. Zászlót festettünk, ruhát kerestünk, indulót írtunk. Sok szórakoztató feladat volt, azonban szívatásról szó sem volt. Kaptunk vízálló rúzzsal G betűt, vagy alkoholos filccel bajuszt. Emlékezetes nap volt, az biztos.

Részt vettünk a főzőversenyen is. Slambucot főztünk, mellyel a negyedik helyezést értük el. A kissé kellemetlen időjárás miatt nem volt sok csapat, de sikerült mindent úgy készíteni ahogy elterveztük.

Néhányan a szalagavató főpróbára is eljutottunk, amely valami fergetegesen sikerült. Volt olyan osztály, akit kicsit több pont tett a műsorába, volt, aki inkább a ruhára és megjelenésre adott. A táncok változatosak voltak, mindegyik élvezetes.

Sok-sok együtt töltött szórakoztató perc, és mennyi lesz még... Nagyon örülök, hogy mindezeknek részese lehetek.

Siladi László 9.f

Rajzolta Pekola Máté a nyugatos alkotókról, verhallgatás közben

“I know a place where the grass really is greener”

Last September, one of my best friends came home from the USA and told me all her great experiences and all her lifetime memories from that summer, so I decided to apply for a summer job in the States.

First I made my profile on the homepage of Camp Leaders. Then I participated in an interview and a casting. In April I was chosen by a Californian camp called Camp Mountain Chai as a member of the summer support staff. The agency booked me roundtrip plane ticket and helped me to ask for a Visa, and effect insurance.

Finally, I went to the airport on June 15th and met the three other Hungarians who also came to Camp Mountain Chai (CMC). There were two girls and a guy. We became really good friends, because we spent the whole summer totally together, we shared a room and we traveled as a small group after camp.

The CMC was located in the high mountains about two hours distance from Los Angeles. It was a medium size camp. There were 85 counselors (who were taking care of the kids) and only 6 support staff, which did housekeeping and worked in the kitchen. The main staff was Mexican, they helped us a lot, and they were really kind and helpful. The management was also generous with us, on our days off they always made sure that we had fun; they gave us a ride if we wanted to go somewhere. We worked really hard for 10 weeks, we were under control. But during these weeks we made a lot of new friends from the States, UK, Israel and from Poland, moreover we had a really good relationship with the Mexicans.

On our days off we went to San Diego (twice), to Palm Springs, to Big Bear and to Santa Monica. We had 12 days off for 10 weeks, but we were really lucky, because not all the camps give so much free time... During the camp we were in contact with the Camp Leaders who sent an email for all the Hungarians who also were at a camp somewhere in the USA asked if someone needed partners for the traveling. That was the way Imola and I were found by four

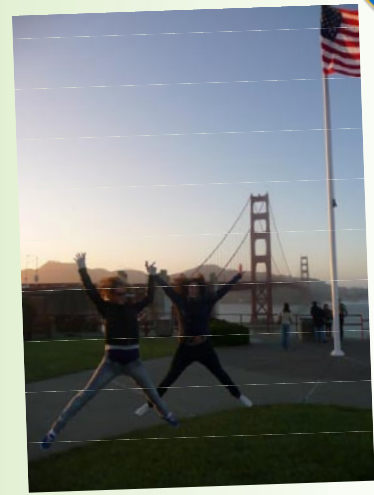
We decided to go to Los Angeles, San Francisco, Las Vegas and New York. We rented two cars, and met in LA. We were in Beverly Hills, Hollywood, Venice Beach, Santa Monica and Malibu.

Then we went to San Francisco by car. It took a long time because we went by the coast, but the view was incredibly AMAZING!!! I will never forget the sight of the ocean from the left side and the mountains from the right side!

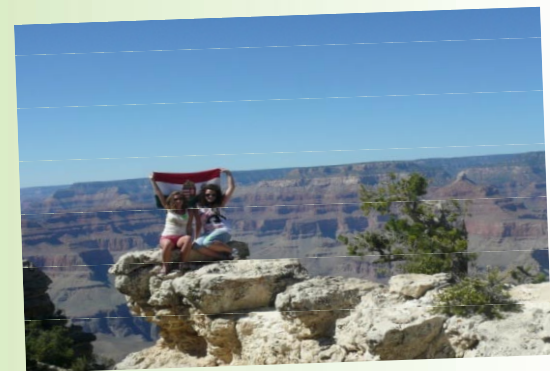
of

After one day traveling by car, finally we arrived at my favorite place in the USA: SAN FRANCISCO. The city is was incredibly beautiful! There were a lot different people, the city was really colorful. We visited the Alcatraz; it was really weird and frightening. Then we walked through the 8km long Golden Gate Bridge on foot. It was one of the most gorgeous experiences of my life! Walking through the red bridge we could see on the one side the city and on the other side the mountains. We made a lot of funny pictures in the sunset We also were in the China town, and walked along the flower covered Lombard street.

After three days in Frisco we flew to the fabulous Las Vegas, Nevada. It was like a flash, like a dream, everything was shiny, noisy, monumental and absolutely glamorous! The temperature was extremely high, so we slept in the morning and went out in the early evening. We walked along the Strip, entered several luxury casinos and hotels,

no one cared about us, where we came from and we could do what we wanted to do there, everyone was really polite to us. We really enjoyed being elegant in silk dresses and high heels, we felt like kinds of "First Ladies" From Vegas, visiting the Grand Canyon was obvious! There's a lot of bus trips, it takes 5 hours to go there. The bus departs in the early morning, so there is no possibility to sleep before the trip, but you can sleep on the bus, if you are not too hungover...

The Grand Canyon is like another planet! There are red rocks

Our next destination was New York city. Yes, the "big apple" it was totally like in the movies, like in the Sex and City or in the Gossip Girl. The most amazing things there are the buildings; the enormous tall buildings!! We went to see the top of the Empire State Building, Times Square, the Upper East and West side, Rockefeller Center and Central Park. I just fell in love with New York, like with Frisco !

I spent almost three months in the States, It wag good to come home, because I missed my family and my friends, but if I have any opportunity to go back, I'm pretty sure I WILL.

Barta Lilla, volt Basis

Diákjaink a Spanyolnáthában

Már második alkalommal kaptak bemutatkozási lehetőséget tanulóink a negyedévente megjelenő művészeti folyóiratban. Buda Villő (12.e), Orosz Eleonóra (12.e) és Balogh Anna (volt basis) írásai színházi előadásokról szóló színvonalas munkák fotókkal illusztrálva. A Kőszegi Várszínház, a Magyar Színházak Kisvárdai Fesztiválja és a Madách Színház egy-egy előadása elevenedik meg a billentyűzetükből. A blokkot Deák-Takács Szilvia szerkesztette.

Itt megnézheted írásaikat.

Kutatók éjszakája - 2010. szeptember 25.

Az előző évek hagyományait követve idén is megrendezték a Kutatók Éjszakáját.

E rendhagyó alkalom keretén belül – egyszer az évben – kinyílnak a kutatólaborok, fellegben a kémcsövek, lombikok, szövettenyészetek misztikus világáról a fátyol, és a laikusok is bepillanthatnak a kutatók sajátos életébe, mindennapjaikba. A Bessenyei György Gimnáziumból közel 100 tanuló vett részt a Debreceni Egyetemen megrendezett alkalmon.

A diákok érdeklődésüknek megfelelően válogattak a színes és változatos programok közül, azonban a Látványos kísérletek mindenki részt vett. Ugyan az egyetem egyik legnagyobb előadójába hirdették meg ezt a programot, idén is kicsinek bizonyult a helyiség. A Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszék oktatói ez alkalommal is kitettek magukért, látványban nem volt hiány. Fények – lángfestés, kemilumineszcencia; hangok: termitreakciók; színek: színes

habok.

A Növénytan Tanszék szerteágazó kutatási területének három szeletébe lehetett bepillantani. A „növényi lombikbékák”-et az alapkutatásokon túl a mezőgazdaságban, a természetvédelemben, az erdőgazdálkodásban is alkalmazzák. A növényi szövettenyésztési technikákat nemcsak elméletben ismerhettük meg, hanem gyakorlatban is ki lehetett próbálni.

Az Európában is egyedülálló és nevezetes Soó Rezső Herbárium története mellett a növénygyűjtemény legféltettebb kincseit is meg lehetett tekinteni. A vízvirágzásokat okozó cianobaktériumok és toxinjaik vizsgálata több mint egy évtizede jelentős helyet foglal el a tanszék kutatási profiljában. Lehetőség nyílt a cianobaktériumok csodálatos világába betekinteni, tenyésztési körülményeiket megnézni.

Az OEC Biofizikai és Sejtbiológiai Intézetének programja szintén sok diákot vonzott nemcsak

figyelemfelkeltő címe miatt: A skorpiómérgektől a rákgyógyszerek át a világító molekulákig. Az érdekes és magas színvonalú előadást laborlátogatás is követte.

A Szerves Kémia Tanszék és a Gyógyszertechnológiai Tanszék közös előadásán a gyógyszerek életútját tekintettük át a lombikoktól a patikapalcokig. Az előadás után az intézeti laborban a fejlesztés alatt álló gyógyszerekkel való kutatásokat testközelből is meg lehetett tekinteni.

A Szilárdtest Fizika Tanszék a mikrovilág képeivel teljesen elvarázsolta a diákokat. Az Elektronmikroszkóp Laborban bármilyen, a diákok által hozott mintát meg lehetett vizsgáltatni. A Robotok világa c. előadás nemcsak a fiúk figyelmét kötötte le, hanem a lányok is élvezték, hogy az elméleti áttekintés után a robotokat ki is lehetett próbálni.

A diákok élvezettel számoltak be a Természetföldrajzi és Geoinformatikai Tanszéken látott folyóvízes és szélcsatorna kísérletekről.

Azok számára is kellemes időtöltést és ismeretszerzési lehetőséget nyújtott ez a délután, akik nem (csak) a természettudományok iránt érdeklődtek.

A Klasszika-filológia Tanszéken került meghirdetésre az Érdekeségek az ókori római kultúrából – a ma emberének elnevezésű

program. A hallgatósággal folytatott interaktív kerekasztal-beszélgetésen számos témát érintettek. Így többek között szó esett a legfrissebb római ásatásokról, a Debrecenben található latin feliratokról, a rómaiak hétköznapjairól és konyhaművészetéről. A Kutatók éjszakájának szervezői a programok összeállításánál gondoltak az évfordulókra is. Gustav Mahler 150. és Alban Berg 125. születésnapjához kapcsolódóan hirdették meg az Elhangzó és eltitkolt szövegek a zenében című előadást. Ehhez kapcsolódóan a Nemzeti Könyvtár Ausztria Gyűjteményében egy kiállítást is meg lehetett tekinteni.

Az idő rövidsége miatt számos programon nem tudtunk részt venni, azonban úgy gondoljuk, hogy ez a délután-este is jó lehetőség volt arra, hogy gimnazistáink egy rövid időre egyetemistákká váljanak. Diákjaink többsége számára a Debreceni Egyetem az első helyen szerepel a továbbtanulási rangsorban, és ez a rendezvény jó alkalmat teremtett arra, hogy a felvételi pontok és keretszámok mellett az egyetem egy másik életébe is bepillantsanak.

Tóth Szilvia tanárnő

Ahogy a diákok látták ezt a napot... két vélemény a sok közül:

A Kutatók éjszakája, mint minden évben most is hatalmas sikert aratott – nálam biztosan. Az idén még izgalmasabb programok vártak ránk, hogy még közelebb kerülhessünk a természettudományokhoz. A pálmát most is a látványos kémiai kísérletek vitték el, ahová csak nagy nehezen fértünk be a tömeg miatt. Láttunk figyelemfelkeltő és rendkívül nagy türelmet igénylő előadásokat, ámulatba ejtő képeket a mikrovilágból és részeseivé váltunk az egyetemi életnek. Hatalmas élmény volt, ezért mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy jövőre feltétlenül legyen ott!

Kelemen Ágnes 12.e

A Kutatók éjszakája idén is nagy hatás gyakorolt rám. A rendezvény sokoldalúsága fogott meg igazán, így mindenki kiválaszthatta a saját érdeklődési körének megfelelő programot. Talán ennek is köszönhető, hogy csak a mi az iskolánkból több mint száz diák vett részt a rendezvényen. Az előadások, amelyeken részt vettem, érdekesek, figyelemfelkeltőek, utána olvasásra készítőek voltak, és olyan témákat mutattak be, amelyekről nem túl gyakran hallunk, de annál érdekesebbek. Ugyanakkor az általam megnézett előadásokból hiányoltam a kísérletek, a bemutatók, modellek pontos működésének ismertetését. Az előadók talán inkább a témájuk minél érdekesebb bemutatására törekedtek, így maradhettek ki a "technikai részletek". Örömmre sok régi debreceni ismerőssel is találkoztam, többek között azokkal, akikkel a nyári matematika táborban találkoztam. Így kerültem be a LEGO robot programozási versenybeli csapatukba, mint tiszteletbeli tag – és 2. helyezettek lettek/lettünk. A Kutatók éjszakájának programjaiból a jövőbeli Kutató Diák-os munkámmal kapcsolatosan is tudtam ötletet meríteni.

Szabó Lóránt 10.d

HENIMETÁL

„Nagyon király volt! Hatalmas lehetőség előtt áll a zenekar.”
 „Nagyon élvezetes egy ilyen dinamikus, fiatal csapatot látni, hallani. A pozitív érzéseket árasztó hangulat magával sodor, mely mindig egy jó bu-lihoz vezet. A lassú számok is képesek olyan kifejezést csalni az ember arcára, melyek szavak nélkül tükröznek mindent”
 „Látszik hogy csapatmunka. Egymásra vagytok hangolódva, és így 100% a teljesítmény.”
 – rajongóink véleményei.

Zenekarunkban két besis tanuló van. Baksa Marika – szintetizátor (ez lennék én) és Barkó Zoltán – gitár. A zenekar többi tagjai: Baksa Zoltán – dob, Hagya Heni – ének, Hagya József – gitár és Pethő Gyula – basszusgitár.
 Október 2-án Kisvárdán a Sportesarnokban, este nyolctól negyed tízig csakis a miénk volt a színpad! Fantasztikusan éreztük magunkat. Felemelő érzés volt látni az előttünk

tomboló közönséget. Iskolánk igazgatója, Bíró Gábor is látott és hallott minket, és az előadás után gratulált nekünk. Az első igazi koncertünk megvolt! Babják János hanganyagokat, Szűcs Tamás videókat és Major Flóra képeket biztosított számunkra és a rajongóknak. Dr. Seszták Miklós a nagyszerű koncert eredményeképpen felajánlott egy általunk megtervezett molinót.

Hogy jutottunk eddig...
 Első fellépésünk az ajaki Nostalgia Zenésztalálkozón volt, majd Papon az augusztus huszadikai ünnepségen is felléptünk. Jékén és Kékcésen falunap alkalmából szórakoztattuk a nézőket. Kékcésről hamar megtudtuk, hogy nem az a tipikus rocker falu..

„9 éve gitározok, és már megfordultam néhány zenekarban. De idáig a Henimetálban érzem a legjobban magam. A próbákon a jó hangulat

garantált, és a kemény munka egyben kikapcsolódás is. Egyre jobban össze-kovácsolódva haladunk hétről hétre, reményeink szerint idővel nagy önálló koncerteken is megálljuk majd a helyünket” – nyilatkozza Barkó Zoltán 11.d-s besis csapattagunk.

Az én történetem az öcsém szerencsésével kezdődött. A zenetanára ajánlotta az alakulóban lévő henimetál frontemberének, mint dobost. Ajaki fellépésükre készülve a szintisüknek elfoglaltsága akadt, így kaptam

lehetőséget, hogy megmutathassam tudásom. Jónak bizonyultam, így véglegesen is a zenekar tagja lettem. Remélem, hogy rengeteg rajongónk lesz és szépen fog haladni a csapat (Baksa Marika 9.c).

(Következő lapszámunkban a 12.d-sek csapatáról olvashatsz nem akármilyen beszámolót.)

Baksa Mária 9.c
 Közreműködtek : Farkas Petra 9.c
 Barkó Zoltán 11.d

Fotó: Bíró Gábor, igazgató

Magyarórán akadtunk a talányra: monoton adja alapját szavunknak. Arra gondoltam, hogy juttatja a talány oldogatása. Pár nap után olvassátok, s gondolkodjatok rajta.

Csak mélyen

Feladat nyelvtanórára (egyszer régen)

Az utcán bandukolva búsan gondolkodott a bolond mámor, s csak halált hozó álmom. Amott Azt gondolta, csak látszat, bár az volt maga a magával ragadó, hatalmasodó arannyá.

Várhatott a jóra, sajnos csak az álma hajlott arra az útra, a valóság zord maradt. Áthajtott a tó kanyarulatán, gyalogolt gondolatjával tovább. Múltak az órák, nagyon hatottak rá...

A gondolathalmaz alja láthatatlanná vált a magasból bámulva, s akarva-akaratlanul zokogott magában halkán. Úgy hallgatott, hogy fájdalomla másoknak ugyanúgy, talán jobban fájhatott.

Akárhogy járjon gondolatja, búsnak marad tudata. Anyja s apja halott már, s más rokonról csak álmodhatott tán hosszasan: magára maradt a zavaros tóban...

Andalogva tovább haladt, át a pusztán valahova. Utaktól távol láthatta újra a házat, hol a rokonok gyorsan haltak, s átjutottak más országútra. Utánuk szaladna, ha tudná az utat, utánuk futna saját útjukra, családjá útjára.

Sajnos csak a ház maradt utánuk, csak ott találhat rájuk. Mostmár csak búsul, s álmodozik, máskor majd dalol, boldogságban barangol. Andalgása búsból átváltozva, boldogság rohanásával vált hasonlóná, ahogyan a múltban ballagott, a boldog múltban. Boldogsága úgy marad, ahogy most van, apróbb s nagyobb változás ugyanolyan nagy balgaságot gyűjtana a mély, s most boldog gondolatában.

Gondolata újra a boldogságot hangsúlyozta, s úgy jutott arra a dologra, hogy tudja, hogyan adhat másoknak, s magának boldog órákat, napokat, akár hónapokat.

Láss magadba, ahogy a boldogtalanból boldoggá vált alak, s jusson tudatodba a gondolat: a boldogságod csak bús tudatoddal, borús álmoddal szaggathatod, bánattal csak gátolod. A szomorúságot hagyd másokra, akard boldogságot!

magas vagy alacsony magánhangzók sokasága alkotásra szomjazó gondola-tom magasabbra olvasható formába kompo-náltam, úgyhogy

dolgok dolgáról. Azt gondolta, hogy az csak látszott a tó borongós hangulata, zavaros agya. valóság. Azt akarta, hogy alakuljon át a zavar

Lábas István, iskolánk tanulója a 12.f osztályát erősíti. Számos versenyen vett részt tavaly, szép eredményeket ért el. Erről beszélgettünk kicsit:

Bence: Szia, látom nagyon zsúfoltak a napjaid – ez a beszélgetős alkalom is nehezen jött össze – mesélj magadról egy kicsit.

István: Hello. Igen, elég elfoglalt vagyok mostanában, most is készülök egy megyei versenyre.

B: Milyen verseny is ez pontosan?

I: Az OKTV informatika kategóriájában az iskolai fordulón túl, a megyei megmérettetésre gyakorlok. A tavalyi eredményeim tükrében bizakodva készülök rá.

B: Hallottam, tavaly is sok versenyen vettél részt. Mondanál pár dolgot ezekről?

I: A tavalyi első versenyem a Nemes Tihamér Országos Középiskolai Alkalmazói verseny volt, melyen kételkedve indultam el, de Balogh Ida tanárnő segítségével könnyen vettem az akadályokat. Országos szinten 15. helyen végeztem, de megyei lebontásban, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében első helyezett lettem. Még ez év februárjában a Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskola informatika versenyén is eredményesen szerepeltem, megyei szinten második helyet szereztem meg.

B: Emellett még a sulira is tudtál koncentrálni, a versenyek nem gátoltak az órákra való felkészülésben?

I: Voltak nehézségek, de sikerült ezeken túllépni, és maximálisan tudtam figyelni az iskolai teendőimre is. Sőt még ezek mellett is vállaltam egy háromnapos versenyt Salgótarjában.

B: Mit csináltatok ez alatt a három nap alatt?

I: Az INFOPROG 2009 nevű megmérettetést a Kárpát-medencei magyar nyelvű középiskolák tanulóinak szervezték, természetesen informatikából. A verseny nagyon jó hangulatban telt, sok új barátot szereztünk csapattársammal, Orosz Ákossal. Már most készülünk az INFOPROG 2010-re.

B: Igazán figyelemreméltó eredmények ezek. Gratulálunk. Milyen terveid vannak még 2010-re?

I: Megpróbálok továbbra is eredményesen szerepelni az ideai versenyeken, valamint a diák- önkormányzati munkámra is szeretnék több időt fordítani, mivel sok programot szervezünk a dökösökkel. Emellett az iskolaújság webes kinézetén, onlajn szerkesztésén is dolgozom.

B: Köszönöm az interjút, sok sikert a jövőben!

I: Köszí, igyekszem majd.

Krakk Bence 12.e

Hétköznapi megoldások, nem mindennapi problémákra

Velem és a családommal kapcsolatban a lehető legváratlanabb helyzetekben bukkannak fel sosem várt problémák, és persze nincs nálunk a legmegfelelőbb eszköz a helyzet megoldására. Íme, néhány ok és következmény, amiért érdemes kreatívnak lenni a problémamegoldásban.

Ki gondolná, hogy az autópálya közepén, útban a nyaralás helyszíné felé, egyszer csak minden ok nélkül gyorsítani kezd az autó... A legközelebbi pihenőnél a leleményes sofőr rájön, hogy egy – úgy látszik – kulcsfontosságú alkatrészt hagyott el, az utak jó minőségének köszönhetően. Persze, a már szertartásszerű csapkodás megtörténhet mérgünkben, valamint a „na most mit tegyünk” mondat, egy kreatív ember száját is könnyen elhagyhatja. Ám az egyszerű emberekkel ellentétben, a kreatív elme gyorsan megoldást is talál a problémára, ami ez esetben egy faág. Előfordulhat, hogy később ezt a segédeszközt is elhagyja, de egy faágat szinte bárhol talál az ember. Másik váratlan helyzetként felmerülhet, hogy az iskolai egyen-nyakkendőhöz nem adnak nyakkendőűt. Én a nyakkendőűt mindig feleslegesnek tartot-

tam, hiszen mit változtathat egy nyakkendőn egy tű. Naivságom persze csak addig tartott, míg meg nem láttam, hogyan is néz egy nyakkendő a hozzá tartozó tű nélkül. Persze, ez a helyzet is megoldható egy apró kis csalással. Ki tudta, hogy egy hajcsipesz ennyi mindenre képes?

Hogy közel teljes legyen a sor, két kérdést vetnék még fel. Az első: hogyan törjünk fel egy diót, úgy, hogy mindkét fele egészben maradjon?

Valamint: Hogyan nyissunk fel egy szétharaphatatlan pisztáciát?

Az ilyen komplikált kérdésekre mindig apu garázsában keresem a választ. Így elszántan keresve a megfelelő eszközöket, egy kalapáccsal, egy csillafejű csavarhúzóval, egy laposfejű csavarhúzóval, valamint különböző méretű kulcsokkal léptem ki a garázból. Hogy miért éppen ezeket hoztam? – más szerszámot nem ismerek ezeken kívül. A pisztáciás kérdés megválaszolásához a kalapácsot választottam, amely a betonon, ismétlem a betonon, nem a konyhacsempén, bátran használható. Próbálkozhatunk a Jégkorszakos két konyhapult közzé szorítással és a pulthoz csapkodással is, de ezek cseppet sem hatékonyak.

A dió probléma megoldásánál több szerszámmal is kísérleteztem, de a

legeredményesebbnek a laposfejű csavarhúzó bizonyult.

Persze nem minden kreatív ötlet szül eredményt. A törött nyakú gitárt nem ajánlatos pillanatragasztóval megragasztani, sütőpapír helyett alufóliát használni, a szandál leszakadt talpát purhabbal megragasztani.

Bár nem hinném, hogy a családomon kívül, bárki találkozott ilyen problémákkal, velünk azonban naponta hasonlók történnek. Tanácsaimat pedig meg kell osztanom: ki tudhatja előre, hogy mikor tud kimászni szorult helyzetéből egy faággal, egy elhagyott nyakkendőűt egy hajcsipesszel helyettesíteni, vagy akár olyan diót szeretne enni, amely nincs egy kalapács által széjjelzúzva, és nem kell az összetört dióhéj közül Hamupipóke módjára válogatni a dióbelet... A pisztáciás ügyről pedig csak annyit, hogy nem lehet úgy komoly beszélgetést folytatni bárkivel, hogy közben egy szétharaphatatlan pisztáciával kopogunk a konyhapulton. A tanulság úgy gondolom, nem minden esetben a kreativitást emeli ki, hanem sokkal inkább azt, hogy: Ne add fel!

Smajda Anita 12.e

Könnyes mosoly

A világra merengőn nézván,
Hatalmas szakadék szélén,
Könnyem egyesül a széllal
S így hordja széjjel
Bánatom az éjben,
A fekete holdfényben.

A világra merengőn nézván,
Hatalmas szakadék szélén,
Mosolyom egyesül az éggel:
A boldogság vizével
A halovány tengerbe
Szívárványt keverve.

Kiss Edina

Zummoljunk rá! Beszélgetés Nagy Zsolt színésszel

2010. április elején a Bessenyei György Gimnázium tanulói egy különleges Shakespeare-darabot láthattak az iskola falain belül Rába Roland, Nagy Zsolt és Gyabronka József előadásában. Talán a szereplőgárda létszáma már el is árulta a nagy titkot, hogy mitől is volt olyan különleges ez a Hamlet előadás: a szereplőket megformáló színészek mindössze hárman voltak, s felváltva, egyik személyiségből a másikba ugrálva játszották el a szindarabot. A megdöbbentő bolhajáték sikere elsöprőnek bizonyult; valószínűleg még egyik Ophélia sem volt ekkora hatással a nézőközönségre.

Az előadást szinte zavaróan közről tekinthették meg a tanárok és diákok. Akárhol ültünk a padokból és székekből felállított nézőtéren, végre igazán megtapasztalhattuk, milyen a dolgok sűrűjében lenni. Egyszerre voltunk a közönség és a díszlet, a beugró, sőt még olykor-olykor a forgatókönyvíró szerepét is kipróbálhattuk, ugyanis a rendhagyó előadás szívesen merített ihletet a folytatásra a váratlan helyzetekből. (Gondolhatunk itt kitörő nevetőgörcsökre, köhögőrohamokra, megcsörrent mobiltelefonokra, melyek apró, jól irányzott odapöccintésekkel alakították a történetet.)

A darabban elhangzó William Blake, József Attila, Pilinszky János, Eminem és sok más művész szövege (a szerepek folytonos cserélgése mellett) még inkább fokozta a különlegesség, néha a szándékoltnál neveltségesség érzetét. Azonban egyes jelenetek komoly döbbenet keltettek sokakban, így éles kontraszt húzódott a darab bizonyos pontjai között. Úgy érezhettük magunkat, mintha felültünk volna egy lelki hullámvasútra: hol az eszmék mélyeibe merültünk, hol a nevetés felszabadító ereje emelt a magasba minket. Ám ez a kettősség csak fokozta a végső katarzisz élményét. A mesteri csapatmunka eredményét láthattuk a három színész által.

Az előadás után Nagy Zsolttal készíthettünk egy interjút, amelyben talán választ ad néhány égető kérdésre.

Milyen ötlet lapján jött létre ez az előadás?

Hosszú munkának az eredményeképpen. Következésképpen. Következésképpen annak a tíz évnek, amely alatt együtt dolgoztunk a Krétakörben Schilling Árpáddal, aki ezt az előadást rendezte. Folyamatosan azzal kísérleteztünk, hogy hogyan lehet a nézőket még jobban megmozgatni az előadás alatt, hogyan lehetne közelebb kerülni hozzájuk, és ennek az egyik stádiumát láttátok most. A Krétakör továbbment ebben a formában: jelenleg például civilekkel dolgozik Schilling Árpád, Pécssett.

A diákközönség nehezebb közönség?

Én nagyon szeretem a diákközönséget, a felnőttek sokkal több előítéllettel vannak a látottak irányába, sokkal több bennük a kötöttség. Hiszen ők bizonyára nem is egy Hamlet-feldolgozást láttak már, ebből kifolyólag ragaszkodnak bizonyos dolgokhoz, megközelítésekhez, s csak nagyon nehezen tudják ezeket elengedni. A fiatalok viszont még annyi mindent nem láttak, és úgy érzem, emiatt nyitottabbak is.

Milyen problémák vetődhetnek fel egy ilyen jóval kötetlenebb előadás alatt?

Ha véletlen problémák adódnak, például megszólal egy telefon, az minket nem zavar, de az már egy másik helyzet, mikor tudatosan tönkre akarják tenni az előadást. Azzal természetesen számolnunk kell, hogy az iskolát a diákok a sajátjuknak tekintik, az az ő felségterületük. Ott megvannak a nagykuttyák, megvannak a főnökök, kisebb csoportok, akik irányítják a közösséget. Így adódtak olyan helyzetek, mikor le kellett állítani az előadást.

Tehát előfordult már, hogy félbe kellett szakítani előadást, és nem fejeztétek be?

Persze. Kérdezték már diákok, hogy miért dumálok az ő iskolájukban, miért nézem meg a csajukat, és ettől egyszerűen feszültté váltak, majd az előadás ellen fordultak. Nyilván ezt mind nem mondták ki hangosan, csak a háttérben beszéltek róla, de igen, volt már, hogy játék közben meg kellett állni. Ám ebből nem adódik probléma. Szünetet akár mikor tarthatunk, és bárki bármikor kisértálhat az előadásról.

Vannak meghatározó emlékeid egy-egy előadásról, helyszínről? Olyanok, melyekre szívesen gondolsz vissza, vagy olyanok, melyekre kevésbé.

Igazából nem rangsorolom ezeket. Mikor jól megy az előadás, az nagyszerű. Ennyi elég is. Persze vannak furcsa helyzetek, mikor összeér a színház a valósággal. Például Tuzséron játszottuk ezt az előadást a Művelődési Házban. Ott volt az anyám és az egész rokonságom, akik között felnőttem, és elkezdtem beszélni az apám történetéről. Például akkor, ott, szinte megfagyott a levegő. Ez az eset elég emlékezetes maradt.

Nehéz férfiként eljátszani egy női szerepet?

Nem nehezebb, mint bármelyik másikat. Nem számít, hogy férfi vagy nő. Csak a gondolatok a fontosak, melyeket elmondanak. Nem hiszem, hogy egy nő sokkal másban gondolkodik, mint egy férfi.

Emlékszel még, hogy hol volt a Besiben az osztálytermed?

A harmadik emeleten a huszonhetes volt a miénk. Persze ma már másképp vannak számozva a termek. Viszont a tablónk még most is ott van a régi helyén.

Volt valamilyen órád abban a teremben, ahol most az előadás ment?

Azt hiszem, ott írtam az orosz érettségit... És abba a terembe járt az egyik nagy szerelemem. Platói szerelem volt, nagyon sokáig nem mertem neki elmondani, mit érzek. Csak évekkkel később árultam el, mikor találkoztam vele Budapesten a Lánchíd környékén...

Virga Gizella tanárnőnek, Nagy Zsolt volt osztályfőnökének, a besis előadás főszervezőjének „billentyűzetéből”

A Krétakörnek, szervezőnek írt levél

Nagy örömmel és büszkeséggel írom a leveletem. Rendkívüli élményben volt részünk a hamlet.ws előadásokon. Tanítványok és kollégák egyaránt hálásak vagyunk, hogy részesei lettünk egy beavató színháznak, ahol nézőként, testközelben csodálkozhattunk és ámulhattunk a színészek mesteri játékán. Kíváncsiság és felfedezés, döbbenet és nevetés, megbotránkozás és féltés, mozgalmasság és síri csend, várakozás és egyszerre történő megrettenés az “elcsattanó” pofont követően, tömegmészárlás és csendesen folyó könnyek...és folytathatnám. A három színész nem csak játékaival emelkedett mestersege magaslataiba, hanem kiváló pedagógusok is voltak egyben, amikor Rába Roland irányításával, Gyabronka József és Zsolt példázataival - a diákok feltárva az érzéseiket, benyomásaikat, kérdéseiket megfogalmazva, azok át-és megbeszélésével megismerhették a shakespeare-i színház lényegét, a vendégszövegek, aktualizálások, kiszólások miértjét és hogyanját. Szenzációs pedagógiai módszerrel a diákok véleményeire reagálva, azokat felhasználva feltárták, megbeszélték a színészi játék direkt hatásának erejét s nem utolsó sorban a rendezői bravúrokat, melyekhez a diákok, a nézők elismeréssel gratulálunk Schilling Árpádnak. Nagyon szépen köszönjük!

Jó volt látnom, hogy Zsolt itthon, otthon van. A helyszín - egykori iskolája, osztályfőnöke, tanárai- lelki terhe őt csak erősítette. Büszkék vagyunk Rá, tehetségére, sikereire és kollégáira, akikkel csodálatos missziós feladatot vállaltak fel. Gratulálunk és további sok sikert kívánunk e nemes célkitűzés továbbvitelében.

Schilling Árpádnak írt levél

Bár személyesen nem találkozhatott a kisvárdai Bessenyei György Gimnázium nézőivel, diákjaival, de mégis az Ön által rendezett előadáson keresztül nagyon is velünk volt. Bizonyítja ezt, hogy a diákok fontosnak érezték, hogy az előadás utáni beszélgetés során megtudják a rendezői elképzelések miértjeit. Az előadással, az azt követő beszélgetéssel igazán “beavatottakká” váltak a nézők. A szó igazi, pozitív értelmében úgy néztek fel a színészekre, hogy közben barátaikká váltak. Ha volt távolság, azt a tisztelet jelezte, melyet a nyitottság, a közös gondolkodás, a találkozás öröme erősítették. Nagyon szépen köszönjük a lehetőséget, a rendkívüli színházi élményt! Gratulálunk az előadáshoz és jó egészséget, további sok sikert kívánunk. Tisztelettel és köszönettel: Virga Gizella

„Terjeszkedik” a Besi

Iskolánk – közeledve 100. születésnapjához, ugyanakkor hallgatva az idők szavára, s egyben a piaci viszonyokhoz maximálisan alkalmazkodva – nagyfokú „terjeszkedésbe” fogott. Ennek egyik kézzel fogható bizonyítékát volt diákunk, Kovács Eszter Anna kapta lencsevégre idén nyáron. A fénykép tanúsága szerint a Besi egy kisebb boltot hozott létre Montenegró Ulcinj nevű városának tengerparti üdülőövezetében. Lapunk értesülései szerint a projekt nem áll meg: az iskolavezetés a sikereken felbuzdulva egy ugyancsak Besi névre keresztelt supermarket építését fontolgatja a fekete hegyek országában.

Alakítsd Te a jövődet!

Gondoltál már arra, milyenek lesznek az egyetemen, főiskolán eltöltött évek?

Hogyan fogsz egy teljesen új környezetben, ismeretlen emberek százai között könnyedén eligazodni? Ezekben az iskolákban már több száz fős szakok várnak, rengeteg információ, tananyag és határidő. Kapcsolatok és közösségek segítségével mindenkinél könnyebb boldogulni egy ennyire új helyzetben...

Számos diákszervezet tevékenykedik az egyetemeken és főiskolákon, melyek lehetőségeket biztosítanak számodra, hogy minél jobb hangulatban teljenek ezek az évek.

Közös programokon és rendezvényeken vehettek részt, ahol rengeteg értékes kapcsolatra, baráti társaságra tehettek szert, együtt tölthetitek a lyukasórákat, és nem utolsósorban bárkitől kérhatsz segítséget, ha problémád vagy kérdésed merülne fel. Ezek közül a diákszervezetek közül az AIESEC-et szeretnénk bemutatni Neked.

Mi az AIESEC?

Az AIESEC a világ legnagyobb nemzetközi, fiatalok által vezetett szervezete. Évről évre bővülő hálózatunknak jelenleg körülbelül 20 ezer tagja van, a világ több mint 107 országában. Magyarország 1972-ben csatlakozott, jelenleg az alábbi egyetemeken és főiskolákon működik AIESEC iroda: BCE, BGF, BME, Győr, Miskolc, Szeged, Gödöllő, Debrecen, Veszprém.

Az AIESEC lehetőséget biztosít számodra, hogy a szakmai tapasztalatszerzés segítségével, a főiskoláról, egyetemről kilépve már tudj, miben vagy jó, és megtaláld az utad a céljaid felé az értékes munkatapasztalattal a zsebedben.

A folyamatos szakmai és személyes fejlődés mellett természetesen a felsőoktatási évekre jellemző felejthetetlen bulizások, és egy igazán egyedülálló és összetartó közösségbe való tartozás sem maradhat el!

Mi az, ami a gyakorlati tudást biztosítja neked?

Lehetőséget biztosítunk Neked, hogy a suliban megszerzett elméleti tudás mellett gyakorlati tapasztalattal is gazdagodj a szakmádban.

fejlődik, hiszen nemzetközi megállapodás szerint az AIESEC tagországok közös munkanyelve az angol. Az önkéntes program feltétele 2 aktív egyetemi/főiskolai félév.

Kelemen Klára

További info: www.AIESEC.hu

.....
vagy kérdezz egy hajdani besist; Kelemen Klára: klara.kelemen@aiesec.net
.....

Elsőkézből - avagy kilencedikesek írnak élményeikről

Fucus Vivien (9.e): „Kezdetben az összes diák azon fáradozott, hogy megismerkedjen a többiekkel, sokan keresték régi osztálytársaikat, hogy megtudják, számukra milyen az új iskola. Kissé nehézkesen indultunk, mivel többünkkel előfordult, hogy esetleg rossz terembe, és rossz órára ültünk be. Pár nap elteltével azonban már egész otthonosan mozogtunk az épületben. Mostanra már kialakultak az osztályközösségek, ezt köszönhetjük a kirándulásnak és a gólyaavatónak is. Reményeink szerint a továbbiakban is ilyen jól fogjuk magunkat érezni a Besiben.”

Sütő Orsolya (9.e): „Gólyaavató, Besi-túra... Ennek az egésznek mi a lényege? Talán, hogy átéljük az újoncok poklát? Nem, ilyenről szó sincs. A lényegek lényege egy egyszerű szó: mi. Ez az egész felhajtás csak miattunk volt, csak értünk, csak azért, hogy egyénekből igazi csapatá váljunk.”

Lévay Enikő (9.e): „Szeptember 16-án érkezett a gólyaavató napja. A helyszín a nagytornaterem volt, ahol a felsőbb osztályosok és a zsűri, valamint a tanárok már mindent előkészítettek. A kilencedikes osztályok sorban bevonultak a tornaterembe, maguk előtt tartva osztályuk zászlaját. Az eskü letétele után kezdetét vette a vetélkedő. A verseny után, körülbelül fél óra múlva a Besi zenekara koncertet adott, ami a gólyaavatóhoz hasonlóan jól sikerült. Úgy érzem, egy fantasztikus délután áll mögöttünk, mely alatt felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk.”

Kovács Zsófia (9.e): „Október 14-én mutatkoztak be kollégiumunkban a gólyák. Minden csoportnak elő kellett adnia valamilyen produkciót, de akár egyénileg is próbálkozhattak a bátrabak. Volt, aki énekelt, táncolt, az én csoportom azonban a Hóvilácska és a 7 törpe című mesét adta elő az iskola dísztermében. Eléggé izgultunk, de műsorunkat siker koronázta. Boldog érzéssel tölt el a tudat, hogy jövőre már mi fogunk jókat nevetni az elsőkön, amikor hasonló helyzetbe kerülnek.”

(A megnyilatkozásokat szerkesztette Orosz Eleonóra.)

Az AIESEC szervezeti struktúrája sok ponton összehasonlítható egy vállalattal. Hasonló módon megtalálhatók a különböző területek, mint például a marketingkommunikáció, HR, vállalati kapcsolattartó, pénzügy terület vagy projektmenedzsment. Ezen területek bármelyikén kipróbálhatod magad, fejlesztheted szakmai tudásod, hogy a nagybetűs életbe kilépve már tudj, mi vár rád. Kipróbálhatod, milyen csapatban dolgozni, vagy akár egy egész csapat munkáját koordinálni.

Szakmai és személyes fejlődésedhez nagyban hozzájárulnak az AIESEC-es konferenciák is, ahol együtt bulizhatsz a világ AIESEC-esivel!

Mindemellett a hallgatóknak lehetőségük van a féléves szakmai gyakorlatukat az AIESEC segítségével külföldön tölteni egy minőségi munkát biztosító cégnél a világ 107 országának valamelyikében. Ez a gyakorlat 1,5 hónapos időtartamtól kezdve 1,5 évig is tarthat.

Önkéntes Programunk keretein belül nyári táborokban, non-profit szervezeteknél, önkormányzatoknál tevékenykedhetsz és szert tehetsz életre szóló élményekre külföldön! Ezen kívül, az angol nyelvtudásod folyamatosan

szóló élményekre külföldön! Ezen kívül, az angol nyelvtudásod folyamatosan

Nagy kalandunk északon Besis módon

Kicsit hideg volt, és az ég sem mosolygott ránk május 14-én péntek hajnalban, amikor kis csapatunk lelkesen nekivágott az előttünk álló hosszú buszozásnak. Úti célunk ugyanis nem más volt, mint a lengyelországi Jastrzebia Góra, a Balti-tenger partján.

Gondoltuk, kellemes társaságban, szép tájakon keresztül utazva hipp-hopp ott leszünk. Valóban így is lett, csak sokra sikeredett a 'hipp'. Jó néhány pihenő, egy tranzitszálláson eltöltött éjszaka és megszámlálhatatlan mennyiségű vicc elhangzása után szombat délután érkezünk meg az angol táborba.

Izgatóan vártuk, hogy találkozassunk a többiekkel, 140 diák és tanár képviselte a különböző nemzeteket. Tudtuk, hogy a résztvevők között lesznek lengyel, szlovák, olasz, német, francia, spanyol, holland és török diákok is, így hát kíváncsiságunkba egy kis félelem is vegyült: vajon mennyire fogjuk tudni megértetni magunkat, és minket mennyire fognak megérteni? Szívesen barátkoznak majd velünk, vagy mindenki marad a saját társaságával? Az esti csoportfoglalkozások minden kérdésünkre megadták a választ. A diákok mindenhol diákok – ugyanúgy csak a dolgozat előtti napon kezdenek el tanulni, mint mi, és egyáltalán nem beszéltek jobban angolul.

Örömkre szolgált észrevenni, hogy igen, mi is megértjük őket, és ők is megértenek minket. A foglalkozások alatt volt olyan feladat is, hogy a többi nemzet anyanyelvén kellett egy-egy szövegrészletet megtanulnunk, aztán előadnunk: vicces volt visszahallani később egy kis francia vagy török akcentusos magyart, de ők is ugyanolyan jól mosolyogtak a mi ügyetlen próbálkozásainkon. (Nekem például a spanyol és a lengyel ment a legnehezebben.)

Volt akadályverseny, és minden nemzetnek kellett egy powerpoint-os bemutatót is készítenie,

amin keresztül megismertethettük a többiekkel három olyan dolgot, amire büszke hazájában, és hármát, amire nem. Mi a vízilabdacsapatot, a Rubik-kockát és a Besit mutattuk be, valamint a graffitikről, a szemetességről és a hajléktalanságról beszéltünk. Mondanom sem kell, hogy természetesen a Rubik-kocka kötötte le legjobban a figyelmüket, de hamar visszaadták, mondván, meghaladja a képességeiket.

A csoportfoglalkozásokon kívül számos kirándulással színesítették a programot a szervezők. Ellátogattunk a Hel-félszigetre, ahol először egy főkabemutatót néztünk meg, majd a sziget természetvédelmi területein sétálva leégett az arcunk, de ezt egy cseppet sem bántuk, örültünk a napsütésnek – bár a tengerben fürödni nem tudtunk még, a parton fagyiztunk, és betemettük a lábunkat az aranyszínű homokba. A többi napon már borongósabbra fordult az idő: Gdanskban, a hatalmas kikötővárosban sétáltunk, és két barokk templom megtekintése között bizony szükségünk volt a meleg pulcsikra és kabátokra. Aznap délután pedig a német lovagrend óriási vörös téglából épült várát jártuk be Malborkban. 17-én kedden pedig Wejherowoba utaztunk, ahol lehetőségünk nyílt ellátogatni egy helyi, fiatalos iskolába, majd elindultunk hazafelé. Az éjszakai tranzitszálláson való pihenő után másnap Krakkóban álltunk meg. A gyönyörű városban bőven akadt látnivaló: megnéztük a Wawelt és székesegyházát – a Visztula áradása miatt azonban a legendás sárkányt sajnos nem láttuk tüzet okádni.

Rengeteg élménnyel, tapasztalattal és nyelvi tudással gazdagodva tértünk haza csütörtök éjjel. Biztos vagyok benne, hogy mindannyiunk számára felejthetetlen utazáson vettünk részt.

Csépke Bettina 11.e

Mezőberény – nosztalgia a javából

Alighogy elhangzott az iskolapadba hívogató első csengőszó, osztályunkkal (13. a) már a mezőberényi Nosztalgiatáborban eltöltendő hétvégét (szeptember 3-4-5.) terveztük, szerveztük.

Már a pénteki utazás is jó hangulatban telt, de maga a tábor minden várakozásunkat felülmúlta. Megérkezéskor gyors lepakolást követően városnéző séta várt ránk, ahol megismertük Mezőberény minden nevezetességét. Vacsora és rövid pihenő után a már egyébként is ismerős osztályok rögtönzött műsorral – általában prezentációval, énekkel és tánccal – bemutatkoztak egymásnak. Az estét a táborút körül karaoke-val igazi bulihangulatban zártuk.

A második nap mindannyiunk számára mozgalmas volt: kirándultunk Nagyszalontára, ahol megnéztük Arany János szülőházát, a híres Csonka-tornyot, és megkoszorúztuk a szoborparkban álló Arany-szobrot; különböző sporttevékenységekben vettünk részt (kerékpártúra, röplabda, foci, spin racing); de a legmaradandóbb élményt mégiscsak az éjszakai kalandtúra jelentette. 59 perc alatt jártuk végig a 9 terepet, Mezőberény más-más pontján elhelyezett, olykor vicces, olykor kreativitást igénylő feladatokat teljesítettünk. A nap méltó befejezésére pedig egy fergeteges hangulatú disco szolgált.

A vasárnapi vetélkedőn kiderült, melyik iskolának mennyi ismeretet sikerült szereznie a mezőberényi és nagyszalontai városnézést követően, de például az is, hogy ki hogyan oldaná meg egy szabadon választott

Arany-mű színpadi eljátszását.

Végül az eredményhirdetés is elérkezett, s bár az első helyet nem sikerült megszereznünk, sport területén igazán kiválóan teljesítettünk: a fiúk fociban harmadik, míg lány röplabdásaink az első helyezést zsebelték be.

Ez a pár nap hivatalosan a zánkai ismerkedőtábor megisméltése, azonban ismétlésnek korántsem nevezhető, annál jóval több, mely még jobban összekovácsolta utolsó éves osztályunkat az ország több pontjáról érkező végzősökkel. A tábor rengeteg felejthetetlen élménnyel és új baráttal gazdagodva hagyta magunk mögött. Azt hiszem, ez a hosszú hétvége tökéletes nyitása volt az előttünk álló, nehézségekkel teli tanévnek, és kellő energiamennyiséget adott az akadályok leküzdéséhez.

Mihuczai Kitti Patrícia 13.a

Impresszum:

Web - főszerkesztő: Lábás István 12. F

Főszerkesztő: Orosz Eleonóra 12.E

Web - társszerkesztő: Siladi László 9.F

Társszerkesztő: Buda Villő 12.E

Mentorálták:

- Deák-Takács Szilvia
- Kovács Bertalan